

nium quadraginta ducalorum auri de camera non excedentia obtinent, et apud illa seu aliquod eorum personaliter resident, dumtaxat exceptis) annis singulis in certis locis et terminis ad id per ipsum Antonium episcopum modernum et pro tempore existentem collectorem praedictum, aliasque, ut praefertur, nominandas personas statuendis, integre persolvendum, et penes aliquem fide et facultatibus idoneum, seu alium ipsius Antonii episcopi et personarum arbitrio eligendum locum tutum et securum realiter deponendum, et ad ipsius regis requisitionem, ac Antonii episcopi et personarum praedictarum mandatum, in usum praedictum dumtaxat erogandum, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, imponimus, constituimus et ordinamus.

Ecclesiasticos monet, impostum subsidium alacriter persolvant.

§ 4. Archiepiscopos, episcopos, abbates, priores, et alias utriusque sexus ecclesiasticas, tam seculares quam regulares, personas praedictas hortantes, illisque districte praecipiendo mandamus, ut totâ christianae charitatis propensione incumbentes hanc necessariam opem alacriter amplectantur, et libenti animo exequantur; nos enim subsidium praemissum sic impositum, ut praefertur, exigi, deponi, insumi, et converti, ac archiepiscopos et episcopos, abbates, priores, omnesque et singulas alias personas, necnon capitula, congregationes, collegia et universitates fructus ecclesiasticos in universâ Portugallia percipientes, ad illius contributionem pro ratâ teneri, et obligatos esse, censurisque et poenis, tam ecclesiasticis quam pecuniariis, ipsius Antonii episcopi arbitrio imponendis, quacumque appellatione, aliove subterfugio cessante, cogi et compelli, et sic per quoscumque iudices et commissarios quavis auctoritate fungentes, sublatâ eis quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irri-

tum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

§ 5. Quocirca venerabilibus fratribus archiepiscopo Bracharensi, et episcopo Colimbriensi, necnon dilecto filio inquisitori generali contra haeticam pravitatem in eodem regno apostolicâ auctoritate deputato, mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quando et quoties pro parte ipsius Philippi regis, aut Antonii episcopi, et nominandarum personarum, desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ litteras et in eis contenta huiusmodi firmiter observari, ac quos ipsae litterae concernunt illis in omnibus parere et obedire; contradictores quoslibet per censuras et poenas tam ecclesiasticas quam necessarias¹ suo arbitrio imponendas, moderandas et applicandas, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 6. Non obstantibus piae memoriae Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo quis auctoritate praesentium ultra tres dietas ad iudicium non trahatur, ac aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac ecclesiarum, monasteriorum, ordinum, aliorumque regularium locorum praedictorum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis, ac tam praedictis, quam aliis immunitatibus et exemptionibus per nos

Executores huiusmodi Constitutionis designat.

Contraria tollit.

¹ Videretur legendum *pecuniarias* (R. T.).

concessis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, ecclesiis, monasteriis, congregationibus, collegiis, universitatibus, ordinibus, eorumque superioribus, et personis praedictis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis etiam vim contractus inducentibus decretis, in genere vel in specie, et ad imperatorum et regum instantiam, ac aliâs quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis, (quibus¹, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ac illis sufficienter, etiam ad hoc ut nulla prorsus immunitas, aliave quantumlibet consideratione et notâ digna exemptio cuiquam adversus praesentium tenorem suffragari debeat, derogatum esse declaramus), contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolicâ sit Sede indultum, quod ad subsidiorum huiusmodi solutionem cogi, aut interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi, ac eorum personis, locis, ordinibus, et etiam propriis nominibus, mentionem; et quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis et litteris apostolicis, generalibus vel specialibus, quorumcumque tenoribus existant, per quae praesentibus non expressa vel totaliter non inserta effectus huiusmodi gratiae impediri valeat

¹ Vocem *quibus* nos addimus (R. T.).

quomodolibet vel differri, et de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis, quae quatenus praemissis adversentur, cuiquam nolumus ullatenus suffragari.

§ 6. Ceterum, quia difficile foret praesentes litteras ad singula quaeque loca, in quibus expediens esset, deferre, volumus et apostolicâ auctoritate praedictâ decernimus, quod earumdem praesentium transumptis, et sigillo Antonii episcopi praedicti, aut cuiusvis in dignitate ecclesiasticâ etiam constitutae personae munitis, ea prorsus fides in iudicio et extra in omnibus et per omnia adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis credi iubet.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxii iunii MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 22 iunii 1622, pontif. an. II.

LXIII.

Odoardus Parmae et Placentiae dux in consalonerium sanctae Romanae Ecclesiae designatur¹.

**Gregorius Episcopus,
servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.**

Ad Ecclesiae Romanae regimen, dispensatione divinâ, nostrorum nullo suffragio meritorum eVecti, ex multis et gravissimis curae nostrae oneribus praecipuam sollicitudinem merito illi impendere conamur, ut pacem et tranquillitatem conservemus. Interdum enim, hoste humani generis instigante, nonnulli adversus ius et fas sese extollentes, terminos, quos posuerunt patres nostri, praerumpere, et reipublicae statum improbe perturbare nituntur, et, quod gravius est, sacra pro-

Exordium a necessitate institutum armis administrant et a laudibus Farnesiorum petunt.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

fanis miscere, et Deo resistere impiissime non verentur; qui dum arma spiritualia parvipendunt, temporalia provocant; quo fit, ut sicut illa adhibere per nosmetipsos non valeamus, ita etiam personis, quae ista pro re natâ ad nutum nostrum tractare viriliter, fideliterque possint, indigeamus. Quod sane munus quanti momenti, et quam in humanis praecipuum sit, huius sanctae Sedis mos et institutum declarant: quippe quod non nisi viris fide, fortitudine et nobilitate eximiis illud committere consueverit. Quapropter Romani Pontifices praedecessores nostri, pro suâ prudentiâ et sapientiâ, ex multis principibus militaribus laudibus praestantibus unum eligere soliti sunt, quem huic tantae provinciae praeficerent, ut non solum suo splendore illam exornaret, sed, cum opus foret, suis partibus abunde satisfaceret, et exaltaretur per eum exercituum Dominus in potentiam brachii eius per arma iustitiae virtutis Dei. Veros autem huiusmodi complures praedecessores nostri Romani Pontifices iamdiu, divinâ adspirante gratiâ, Romanâ in familiâ nobilitate ac bellicâ virtute praeclearâ, Farnesiâ scilicet, non semel reperierunt, eosque S. R. E. armorum potestatem summam gerere e republicâ eiusdem Ecclesiae esse compererunt. Quorum postremus bonae memoriae Raynutius Parmae et Placentiae dux fuit, parente genito bonae etiam memoriae Alexandro duce, singulari pietate et rebus adversus catholicae fidei hostes bello gestis tantâ gloriâ claro, ut in expugnandis munitissimis urbibus et fortissimis hostibus devincendis, antiquitatis celebratissimis imperatoribus non concedat. Eius vero virtutem aemulatus Raynutius, quam patriis laudibus proxime inaccessit, quamdiu patris auspiciis militavit, rebus fortiter ac sapienter a se

1 Videretur legendum viros (R. T.).

2 Edit. Main. legit devinciendis, antiquitati (R. T.).

gestis satis ostendit. Eo nuper ex humanis a Domino evocato, licet superstitem nulum natum reliquerit, qui per aetatem muneri par esse possit, tamen dilectum filium nobilem adolescentem Odoardum Parmae et Placentiae ducem reliquit, qui tantum annis processit, ut brevi possit paternae et avitae virtutis, pietatis praesertim, et erga Ecclesiam Romanam singularis fidei et devotionis successorem sese praestare, ac nostrae et omnium expectationi cumulate respondere. Id quod non patrium solum genus, ac praedicti Odoardi ducis indoles et educatio, sed etiam materna origo in Domino firmiter nos sperare suadent: quippe quod ex Aldobrandinâ familiâ omni splendore decoratâ prodierit, in qua in regendâ universali Ecclesiâ immortalis memoriae Pontificem praedecessorem nostrum Clementem VIII censemus, praeter complures sanctae Romanae Ecclesiae laudatissimos cardinales, praelatos, et bello duces, qualis fuit bonae memoriae Ioannes Franciscus Aldobrandinus Meldulae dux, praedicti Odoardi ducis avus, qui, huius sanctae Sedis copias non semel pro fidei catholicae defensione duce, virtutis et prudentiae militaris singulare specimen dedit, sibi et posteritati suae eximiam ad imitandum industriae et roboris famam reliquit. Quamobrem eius liberi, divinâ favente gratiâ, paternis, aliorumque maiorum laudibus domesticis incitati atque exemplis, tam domi in sacrâ purpurâ, quam militiae contra hostes religionis catholicae militantis, familiae gloriam non solum conservare, sed etiam amplificare feliciter adnituntur.

§ 1. Quibus, aliisque iustis de causis animum nostrum moventibus, habitâ cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus in consistorio nostro secreto deliberatione maturâ, de illorum consilio et unanimi assensu, motu proprio et ex certâ

1 Videretur legendum militantes (R. T.).

Gregorius
Odoardum Farnesium S. R. E. confalonarium creat.

scientiâ nostrâ, praedictum Odoardum ducem, quamdiu vixerit, nostrum et eiusdem Ecclesiae confalonarium, cum iurisdictione, praeminentiis, honoribus, oneribus, libertatibus, immunitatibus, stipendiis, iuribus et emolumentis debitis et consuetis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, constituimus et declaramus, ac officium huiusmodi ei toto vitae suae tempore modo et formâ praemissis concedimus et assignamus: praedictoquo Odoardo duci ea quae ad huiusmodi officium spectant, necnon omnia et singula, quae nostram et dictae Ecclesiae dignitatem et utilitatem quovis modo ipse pertinere et fore opportuna cognoverit, quaeque alii quondam dictae Ecclesiae confalonarii facere potuerunt, debuerunt seu consueverunt, faciendi, exercendi et statuendi;

Eique, ut Ecclesiae claves cum aliis insignibus gestare possit, concedit.

§ 2. Nec non in testimonium huiusmodi nostrae constitutionis et declarationis super propriis insignibus vel aliis quibusvis rebus, necnon ubicumque et quomodocumque id sibi honori et ornamento futurum existimaverit, aut quacumque etiam ratione libuerit, Ecclesiae claves cum vexillis et ornamentis per alios confalonarios gestari solitas, gestandi, et illis utendi, plenam et liberam, auctoritate et tenore praedictis, eidem facultatem concedimus et impertimur.

Eique parentum decernit.

§ 3. Universis autem et singulis provinciarum, civitatum, terrarum, et aliorum locorum dictae Romanae Ecclesiae subiectorum praesidentibus, necnon baronibus et gubernatoribus, quocumque nomine nuncupatis, ipsorumque locorum communitatibus, universitatibus, necnon nostris et dictae Ecclesiae stipendiis militantibus ducibus, et militum tribunis, ac copiarum praefectis, ac praedictis baronibus, atque aliis, ad quos id quovis modo spectat, districte praecipiendo mandamus, ut ipsum Odoardum ducem ad huiusmodi officium, omni morâ et recusatione postpositâ, re-

cipiant et admittant, eique in iis, quae ad idem munus pertinent, pareant atque obediant, ac in omnibus faveant et assistant.

§ 4. Volumus autem, ut idem Odoardus dux, priusquam officio huiusmodi fungatur, de illo fideliter exercendo, ac de obedientiâ et fide debitâ erga nos et successores nostros Romanos Pontifices atque Ecclesiam praedictam servandâ, in manibus nostris, seu dilecti filii Ludovici tituli sanctae Mariae Transpontinae presbyteri cardinalis Ludovisii nuncupati, nostri secundum carnem ex fratre germano nepotis, S. R. E. camerarii, sive alterius personae ab eo deputandae, in formâ solitâ praestet iuramentum.

§ 5. Ceterum eundem Odoardum ducem per praesentes monemus, et in Domino hortamur, ut hoc munus ad Dei laudem et gloriam, ac nostram et eiusdem Ecclesiae dignitatem et utilitatem tanto studio administret, ut nos huius deliberationis nunquam poeniteat, et conceptam de illius virtute expectationem optati fructus consequantur.

§ 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum constitutionis, declarationis, assignationis, concessionis, impartitionis, mandati, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae, apud sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXII, quinto kalendas iulii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 27 iunii 1622, pontif. an. II.

✠ EGO GREGORIUS

CATHOLICAE ECCLESIAE EPISCOPUS.

Perfice gressus meos in semitis tuis.

† Ego Antonius cardinalis Saulius, decanus.

Iuramentum fidelitatis ab Odoardo praestandum.

Admonitio de bene gerendo munere

Clausulae.

Page sub-

Cardinalium subscriptiones.

† Ego Franciscus Maria cardinalis a Monte, episcopus Portuensis.

† Ego Alexander cardinalis Montaltus, episcopus Albanensis, S. R. E. vicecancellarius.

† Ego Octavius episcopus Praenestinus, cardinalis Bandinus.

† Ego A. tituli S. Laurentii in Lucina presbyter cardinalis Perettus.

† Ego Dominicus Ss. Apostolorum cardinalis Gymnasius.

† Ego Carolus tituli S. Caesarei cardinalis Madrutius.

† Ego S. tituli S. Chrysogoni presbyter cardinalis Burghesius.

† Ego M. tituli S. Onuphrii presbyter cardinalis Barberinus.

† Ego Ioannes Garzia tituli Ss. Quatuor Coronatorum presbyter cardinalis Milinus.

† Ego F. tituli S. Augustini presbyter cardinalis Verallius.

† Ego Ioannes Baptista tituli S. Caeciliae presbyter cardinalis Lenius.

† Ego R. tituli S. Martini in Montibus presbyter cardinalis Rivarola.

† Ego cardinalis Borgia tituli S. Crucis in Hierusalem.

† Ego R. tituli S. Alexii presbyter cardinalis Ubaldinus.

† Ego Gabriel tituli S. Bartholomaei in Insula presbyter cardinalis de Freso.

† Ego S. presbyter cardinalis S. Susannae, S. R. E. bibliothecarius.

† Ego Guido tituli S. Mariae de Populo presbyter cardinalis Bentivolus.

† Ego P. tituli S. Salvatoris in Lauro presbyter cardinalis Valerius.

† Ego Itelius Fridericus tituli S. Laurentii in Panisperna cardinalis de Zollerem.

† Ego Fr. Desiderius tituli S. Clementis cardinalis de Cremona.

† Ego tituli S. Mariae in Via cardinalis Pignatellus.

† Ego L. tituli S. Mariae Transpontinae cardinalis Ludovisius, S. R. E. camerarius.

† Ego F. tituli S. Matthaei in Merulana presbyter cardinalis Sacratius.

† Ego Marcus A. tituli S. Eusebii presbyter cardinalis Goradinus.

† Ego Hippolytus S. Mariae Novae diaconus cardinalis Aldobrandinus.

†

†

†

†

LXIV.

Moniales omnes Hospitalariae regni Galliarum, exceptis his quae in Urbe et suburbis Parisiorum commorantur, Ordinariorum iurisdictioni subiiciuntur.

Gregorius Episcopus,
servus servorum Dei,

Dilecto filio Francisco tituli sancti Calixti presbytero cardinali de la Rochefoucault nuncupato, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Ad personam tuam, quam divina clementia magnis illustravit gratiarum muneribus, paternae dirigentes considerationis intuitum, dignum, quin potius debitum reputamus, ut vota tua, praesertim ad prosperiorem et salubriorem regularium locorum directionem tendentia, ad exauditionis gratiam libenter admittamus.

Causae moniales hospitaliarum episcopis subiiciendi.

§ 1. Cum ilaque pro parte tua nobis expositum fuerit, quod cum monasteria monialium Hospitaliarum nuncupatarum, in Gallis instituta, magno eleemosynario dicti regni in spiritualibus subiecta esse noscantur, illorumque moniales, uti a superiore, qui oculos in eas, ut deceret, intendat, remotae, quandoque cum populi scandalo, divinique cultus, et earum salutis detrimento, disciplinam et instituta regularia, quibus votis adstrictae existunt, relaxare videantur; tu vero, qui praedicti regni magnus eleemosynarius existis, provide considerans, te et pro tempore existentem magnum eleemosynarium ipsius

regni, propter locorum distantiam, tantis monialium monasteriis invigilare non posse, et, ob defectum alicuius iurisdictionem in eis exercentis, diversa incommoda, abusus et etiam disciplinae huiusmodi relaxationem irrepere posse, illisque salubri aliqua ratione obviare operae pretium existere, monasteria ipsa, illorumque moniales (infradictis dumtaxat exceptis) ab eleemosynarii pro tempore existentis iurisdictione perpetuo eximi ac liberari, ac Dioecesanorum iurisdictioni subiaci summopere desideras; quare nobis humiliter supplicari fecisti, quatenus votis tuis in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaemur:

§ 2. Nos igitur, te specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia et singula monasteria, loca et hospitalia, in quibus dictae moniales reperiuntur, ac easdem moniales, illarumque ministros, famulos et personas (praeterquam in civitate Parisiensi et illius suburbis consistentia, quae sub praesenti exemptione propter vicinitatem et dicti eleemosynarii residentiam nullatenus comprehensa esse censeantur, sed eiusdem eleemosynarii iurisdictioni perpetuo, ut prius, subiecta remaneant) ab omni et quacumque iurisdictione, superioritate, visitatione, correctione et obedientia nunc et pro tempore existentis ipsius regni magni eleemosynarii, de consensu charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum regis christianissimi, perpetuo apostolica auctoritate, quoad spiritualia, eximimus et liberamus; illaque sic exempta et liberata, Dioecesanorum locorum pro tempore existentium omnimodae iurisdictioni et superioritati, visitationi, correctioni et obedientiae (ita ut deinceps perpetuis futuris temporibus Dioecesani locorum huiusmodi illa, quisque videlicet in sua dioecesi et districtu, visitare et corrigere possint et debeant in omni-

Gregorius itaque eas eximens a iurisdictione magis sacellani regni Ordinariorum iurisdictionibus subdit, Parisiis exceptis.

bus et per omnia, perinde ac si nunquam dicti elemosynarii iurisdictioni supposita fuissent, et ab eorum institutionis exordio Dioecesanorum locorum superioritati, visitationi et obedientiae, quoad spiritualia, subiecta extitissent) auctoritate et tenore praemissis perpetuo subiicimus, submitimus et supponimus: ac ex nunc in perpetuum subiecta, submissa et supposita esse et fore;

Clausulae ad praesentium litterarum firmitatem.
 § 3. Praesentes quoque litteras semper validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac singulis Dioecesanis praedictis suffragari; sicque per quoscumque iudices, et causarum palatii apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, et de latere legatos, et vicelegatos, Sedisque Apostolicae nuncios, iudicari et definiri debere, ac quicquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Derogatio contrariorum.
 § 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, nec non monasteriorum, locorum et hospitalium huiusmodi institutionibus¹ et (iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et litteris apostolicis, illis, ac dilectis filiis eorum superioribus, et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, et motu proprio et consistorialiter, ac aliis in contrarium forsitan quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas gene-

¹ Voces et statutis hic delemus (R. T.).

rales mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma tradita ad hoc servanda foret, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae poenales.
 § 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae exemptionis, liberationis, subiectionis, submissionis, suppositionis, et decreti, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Tusculi, anno Incarnationis Dominicae MDCXXII, pridie kalendas iulii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 30 iunii 1622, pont. anno II.

LXV.

Revocatio quarumcumque concessionum vivae vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. E. cardinalibus, et eorum manu firmatis.

Gregorius Papa XV,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.
 Romanus Pontifex, in speculâ militantis Ecclesiae divinâ providentiâ constitutus, gratias et indulta a se et praedecessoribus suis concessa, iustis interdum suadentibus causis, iuxta creditum sibi pastoralis officii debitum moderatur aut revocat, prout, rerum et temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Revocatio de qua in rubrica.
 § 1. Itaque motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostrâ, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula indulta, facultates, privilegia, gratias et concessionem quascumque spirituales et ecclesiasticas, tam ad forum

interius, quam ad exterius spectantes, ac tam ad supplicationem partium, quam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, a Sede Apostolicâ, quae tamen vivae vocis oraculo, hactenus quodcumque et qualitercumque, ex quavis etiam de necessitate exprimentâ causâ, quibusvis collegiis, capitulis, ordinibus, tam Mendicantium quam non Mendicantium, societatibus, etiam Societati Iesu, ac congregationibus quibuslibet, sive eorum et earum respective praepositis, decanis, magistris, ministris, praelatis, prioribus, rectoribus, generalibus vel provincialibus, aut aliis quocumque nomine nuncupatis superioribus, etiam quomodolibet exemplis, ac Sedi praedictae immediate subiectis, cuiuscumque dignitatis, praeeminentiae, aut quovis privilegio munitis (non tamen ad supplicationem regum) concessas, in iis videlicet, quae non sunt sortita effectum, tenore praesentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus et annullamus, ac revocata, cassata, sublata, abrogata et annullata, viribusque et effectu vacua perpetuo fore et esse, neque in posterum cuiquam suffragari posse vel debere, neque aliquem iis de cetero uti ullo modo posse, etiamsi expressa et specifica mentio, etiam de verbo ad verbum, de iis faciendâ esset, decernimus et declaramus.

Exceptio de qua in rubrica similiter dicitur. Clausulae praeservativae.
 § 2. Firmiter tamen et in suo robore permanentibus omnibus indultis et aliis concessionibus praedictis vivae vocis oraculo S. R. E. cardinalibus ad ipsorum vel aliorum quorumcumque favorem, propriâ S. R. E. cardinalium manu firmatis, pro ipsis vel aliis factis, et de quibus iidem sanctae Romanae Ecclesiae cardinales testimonium in scriptis praebuerunt.

Clausulae praeservativae.
 § 3. Decernentes, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere praetendentes, ad

hoc vocati et auditi non fuerint, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, ad ius vel controversiam revocari, ad terminos iuris reduci, aut adversus illas quodcumque iuris, gratiae vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere;

Clausula sublatâ.
 § 4. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et nuncios (sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula derogatoria.
 § 5. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, ordinibus, societatibus et congregationibus praedictis, eorumque praepositis, decanis, magistris, ministris, praelatis, prioribus, rectoribus et aliis superioribus praedictis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro plene et suffi-

cienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio-
rum fides.

§ 6. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutâe munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio et extra illud, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae;

Publicationem
in Urbe omnes
ligare decernit.

§ 7. Quodque eadem praesentes litterae, seu illarum exempla, ad valvas basilicarum sancti Ioannis Lateranensis, ac Principis apostolorum de Urbe, et in acie campi Florae affixae, omnes ita arcent et afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die II iulii MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 2 iulii 1622, pontif. an. II.

LXVI.

Contra haereticos in locis Italiae et insularum adiacentium quovis praetextu commorantes, eorumque fautores.

Gregorius Papa XV,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis beati Petri apostolorum Principis successoris munus exigit, ut pro incumbente dominici gregis curâ et sollicitudine, praedecessorum suorum constitutiones, eas praesertim, quae ad sacrosanctae fidei catholicae conservationem pertinent, quo suum perpetuum sortiantur effectum et inviolabiliter observentur, innovet et extendat, prout, rerum et temporum qualitatibus debite compensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Clemens VIII
edidit Constitu-
tionem cxxxvi.

§ 1. Aliàs siquidem a felicis recordationis Clemente VIII praedecessore nostro

emanarunt litterae tenoris subsequenti, videlicet: *Cum sicut non sine, etc. (Omittitur residuum quia habes in tom. X, pag. 279).*

§ 2. Nos inviolabili dictarum Clementis litterarum et in eis contentorum quorumcumque observationi, quantum nobis ex alto conceditur, per amplius providere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, Clementis praedecessoris litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illasque innovamus, ac inviolabiliter observari mandamus.

Hinc Pontifex
illam omnino
praecipit obser-
vari.

§ 3. Insuper ne ullus haereticus in locis Italiae et insularum adiacentium, neque etiam sub commercii, mercimonii, aut alio quovis praetextu, domicilium contrahere, seu domum apertam habere propriam vel conductam aut gratis concessam, seu habitari aut morari possit, earumdem tenore praesentium, prohibemus, ac respective statuimus et ordinamus.

Et plenius
modo disponit
contra haereti-
cos.

§ 4. Contra prohibitioni autem ac statuto et ordinationi nostris huiusmodi non parentes seu contravenientes, cuiusvis status, gradus, ordinis et dignitatis, tam ecclesiasticae quam secularis, existentes, iuxta formam iuris procedatur, et puniantur.

Contravenien-
tibus poenas in-
fligit.

§ 5. Et simili modo eos, qui haereticos praedictos receptaverint, eisque quoquo modo, contra praesentium litterarum tenorem, favorem, opem seu auxilium praeberint, uti fautores et receptatores haereticorum puniri;

Illorum fau-
tores uti haere-
ticos puniri iu-
bet.

§ 6. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam S. R. E. cardinales, et de latere legatos (sublatâ eis, et eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a

Et ita et non
aliter iudicari
mandat.

quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, auctoritate et tenore praedictis decernimus et declaramus.

Quibuscum-
que non obstan-
tibus.

§ 7. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationem
in Urbe obliga-
re decernit.

§ 8. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutâe munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio et extra, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae: quodque eadem praesentes, post duos menses a die illarum publicationis computandos, omnes et singulos, ad quos spectat, arcent et afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatae fuissent.

Datum Romae, apud sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die II iulii MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 2 iulii 1622, pontif. an. II.

LXVII.

Impositio decimarum pro Republica Venetorum ratione belli contra Turcas¹.

Venerabili fratri Ludovico episcopo Montis-falconensi, moderno et pro tempore existenti nostro et Sedis Apostolicae in dominio Venetorum nuntio,

Gregorius Papa XV.

Venerabilis frater,

salutem et apostolicam benedictionem.

Prooemium.

Sacrosanctae militantis Ecclesiae regimini per abundantiam divinae gratiae, nullo licet meritorum suffragio, praepositi, inter graves sollicitudines, quibus pro credito nobis apostolicae servitutis officio assidue premimur, ea est praecipua, quam

continua pericula atque discrimina, quae a nefario Christi nominis hoste, Turcarum tyranno, principibus et populis christianis nunquam non impendent, nobis conficit; quapropter, etsi Domini Dei exercituum, qui sponsam suam Ecclesiam sanctam protegit, praesidio potissimum confidamus, cogimur tamen pro debito pastoralis muneris in id omni cogitatione, omnique curâ incumbere, ut provisionis nostrae ministerio, adhibitis catholicorum principum viribus, mala huiusmodi procul a populo christiano arceantur.

Causae de-
cimam impo-
nendi.

§ 1. Cum vero plus satis constet, eundem impium Turcarum tyrannum nihil avidius quaerere, quam christianos populos invadere, et, christianam religionem exterminando, abominationem suam plantare ac propagare, eiusque vires, nostris facientibus peccatis, malo nostro admoniti cogamur timere; omni curâ et sollicitudine praecavere, multoque magis castra Domini custodire et praemunire nos oportet hoc tempore, quo², cum ab expeditione contra christianos multis annis abstinuerit, eos verisimile sit diutius non cessaturum, sed eius potius diu compressam rabiem vehementius erupturam. Quod malum nos paternâ sollicitudine iam dudum metuentes pro officii nostri debito Venetorum praecipue nobilissimam Rempublicam, quae hostibus maxime exposita esse dignoscitur, non semel in Domino cohortati sumus, ne insidiarum plenâ cum impiis pace, quibus non est pax, confideret, sed prudenter caveret, suasque arces, portus et loca muniret, classem, et alia ad bellum necessaria, compararet et paratam haberet. Cum autem ingentes sumptus haec res postulet, felicis recordationis Clementis VIII et Pauli V aliorumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostro-
rum vestigiis inhaerentes, eam Rempu-

¹ Edit. Main. legit *omnique* (R. T.).

² Vocem *quo* nos deesse censuimus (R. T.).

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

blicam id enixe flagitantem ecclesiasticis auxiliis prompto libentique animo adiu-
vare¹ decrevimus, attendentes non solum nos eius unius saluti, verum etiam mul-
torum ac omnium Italiae populorum incol-
lunitati consulere, cum ipsa sit magnum
totius Italiae munimentum, ac firmissi-
mum maris Adriatici propugnaculum. Qua-
mobrem aequum et rationi consentaneum
esse duximus eidem Reipublicae, eorum-
dem Clementis et Pauli praedecessorum
exemplo, subsidio decimarum ex fructibus
et redditibus totius cleri eiusdem Status
Venetorum pro eisdem usibus ad certum
tempus attribuendo subvenire, firmam in
Domino fiduciam habentes fore, ut ea Res-
publica, hac testificatione paternae volun-
tatis erga se nostrae, non solum sese
munitam, et pro re natâ ad resistendum
communi hosti paratam in dies magis
conservet, sed etiam ad pristinas belli
vires resumendas contra eundem Turca-
rum tyrannum excitetur, ut ille christia-
norum armis ab Europae sinibus aliquando
detrudatur.

§ 2. Nos igitur, istis aliisque gravissimis
et iustissimis de causis moti, motu pro-
prio et ex certâ scientiâ ac de apostolicae
potestatis plenitudine nostris, tenore prae-
sentium, indicimus et imponimus sexdecim
decimas integras omnium et quorumcum-
que fructuum, reddituum et proventuum
quorumcumque ecclesiarum patriarcha-
lium, archiepiscopalium, episcopalium,
abbatialium, capitularium et conventua-
lium, prioratum quoque, praepositura-
rum, praepositatum, praeceptoriarum,
canonicatum, praebendarum, dignitatum
etiam maiorum ac principalium, persona-
tuum, administrationum et officiorum,
ceterorumque beneficiorum ecclesiastico-
rum, cum curâ et sine curâ, secularium
ac sancti Benedicti, sancti Augustini, Clu-

¹ Edit. Main. habet *adiuvant.*, scilicet *adiu-
vantes*, sed aliud requirit syntaxis (R. T.).

niacensis, Cisterciensis, Praemonstratensis,
sancti Basilii, Sylvestrinorum, et, qui pro-
prietates redditusque certos ex privilegio
apostolico vel aliâs possident, Mendican-
tium, et quorumvis aliorum Ordinum u-
triusque sexus, et congregationum¹ (non
tamen earum, quae inferius descriptae
sunt) ac militiarum regularium in universo
dominio dictae Reipublicae Venetorum
existentium; ac insuper alias sexdecim
decimas omnium et quarumcumque pen-
sionum annuarum super fructibus, reddi-
tibus et proventibus supradictis assigna-
tarum et assignandarum ab omnibus et
quibuscumque patriarchis, primatibus, ar-
chiepiscopis, episcopis, et aliis ecclesiarum
praelatis, ceterisque cuiuscumque status,
gradus, dignitatis et conditionis personis
(exceptis dumtaxat venerabilibus fratribus
nostris S. R. E. cardinalibus, nec non di-
lectis filiis fratribus hospitalis S. Ioannis
Hierosolymitani, ac fratribus Mendicanti-
bus praedictis, et insuper beneficiis ec-
clesiasticis officio sanctae inquisitionis haer-
eticae pravitatis in dicto Dominio instituto
unitis, annexis et applicatis, quos cardi-
nales ac fratres hospitalis praedicti, ac
beneficia praedicto inquisitionis officio u-
nita, in totum; fratres vero Mendicantes,
pro medietate dumtaxat ab eisdem deci-
mis et illarum solutione immunes et
exemptos esse volumus et decernimus),
ecclesias, monasteria, et beneficia ac pen-
siones, seu fructus, aut illorum partem
huiusmodi in eodem Dominio, quocumque
iure ac titulo, obtinentibus et obtenturis,
nec non ab universis etiam oeconomis,
commendatariis, atque administratoribus,
perpetuis et temporalibus, usufructuariis
similiter, fructus omnes vel illorum par-
tem loco pensionum annuarum, vel pen-
siones, et alia huiusmodi iura ex quacum-
que auctoritate apostolicâ, in toto vel in

¹ Edit. Main. legit *congregationis* (R. T.).

parte, reservata habentibus et habituris,
sive secularibus, sive quorumcumque or-
dinum, congregationum, et militiarum
praedictorum regularibus, et ab ipsis et-
iam ecclesiis, capitulis, conventibus, or-
dinibus, congregationibus, personis, col-
legiis, militiis, massis et locis praedictis,
quacumque amplissimâ et firmissimâ ex-
emptione et immunitate reali, personali,
vel mixta, antiquâ et immemorabili, pa-
cificâ et continuâ, etiam ex titulo quan-
tumvis oneroso suffultis, integraliter et cum
effectu numerandas, persolvendas et con-
signandas; ulterius, supradictis de causis
ac exemplo Clementis et Pauli praedeces-
sorum praedictorum adducti, motu, scientiâ
et potestatis plenitudine similibus im-
ponimus et indicimus novem decimas om-
nium et quorumcumque fructuum, reddi-
tuum et proventuum ad Cassinensem, aliâs
sanctae Iustinae de Padua, Lateranensem,
Carthusiensem, Montis Oliveti, sancti Salva-
toris, Camaldulensem, sanctae Mariae Vallis
Umbrosae, sancti Georgii in Alga Vene-
tiarum, Caelestinorum, Cisterciensem pro-
vinciae Lombardiae, Cruciferorum, et san-
cti Hieronymi congregationes, earumque
monasteria, abbatiales vel conventuales
aut alias mensas, prioratus, praeceptorias,
praepositorias, beneficia, et officia, cum
curâ et sine curâ, membra, grangias et
alia loca illis annexa, in dicto Dominio con-
sistentia, quovis modo pertinentium¹ sol-
vendas etiam per ipsas congregationes,
earumque superiores, abbates, priores,
praepositos, conventus, capitula et perso-
nas (ultra subsidia Montis Religionis, seu
quadringerorum millium scutorum, et
quartae partis eorumdem fructuum, red-
dituum et proventuum, et alia onera quae
per Sedem Apostolicam eis imposita, aut
aliâs persolvunt, seu persolvere promise-
runt) similiter numerandas, et persolven-
das, et consignandas secundum verum

¹ Edit. Main. legit *pertinentia* (R. T.).

annuum valorem fructuum, reddituum et
proventuum; et ad hunc effectum (licet
felicitis recordationis Pius Papa V, nonnullis
tunc causis adductus, et Clemens, ac no-
vissime Paulus praedecessores nostri prae-
dicti, et ex aliis tunc expressis causis,
eadem congregationes a decimis super
fructibus et redditibus ecclesiasticis dein-
ceps ubivis, etiam in Dominio Venetorum,
et ex quacumque causâ imponendis libe-
ras et immunes fecerint) pari motu, scientiâ,
auctoritate; et de apostolicae potes-
tatis plenitudine) quoad fructus, redditus,
et proventus ad ipsas congregationes, et
quamlibet earum, in dicto Dominio Vene-
torum spectantes, immunitates, exemptio-
nes ac omnes et quoscumque contractus,
scripturas, conventiones, transactiones,
concordias, pacta, instrumenta, obligatio-
nes, etiam in formâ camerae apostolicae,
et iuramento, vel alia quavis firmitate
roborata, praesertim inter Pium et Clemen-
tem, ac Paulum praedecessores praedictos
et cameram apostolicam, et pro eâ S. R. E.
camerarium, vel thesaurarium generalem,
aliosve quoscumque tunc existentes, et
eiusdem camerae ministros, quantumvis
amplâ et sufficienti facultate ad praemissa
facienda suffultos, ex unâ, et congregatio-
nes ultimo dictas, illarumque procuratores
ex alterâ partibus, ac omnia et quaecum-
que privilegia, indulta, libertates, exem-
ptiones, immunitates, hac de causâ in hunc
usque diem eisdem congregationibus etiam
ex causâ et titulo oneroso concessa, hac
vice dumtaxat, et ex causis supradictis,
suspendimus, ac ipsis congregationibus,
quoad novem decimas praedictas, hac vice,
ut praefertur, suffragari nolumus (illa vero
aliâs in suo robore permanere decernimus),
ipsasque congregationes), ex gravissimis
causis praedictis, novem decimis huiusmodi
oneramus, et¹ quum ceteris secularibus ac
regularibus clericis personis eiusdem Do-

¹ Coniunct. *et nos addimus* (R. T.).

minii Venetorum sexdecim, ut praefertur, indixerimus, tali nostrae impositioni acquiescere, ac tacitas et contentas esse volumus.

Per octo annos huiusmodi decimae persolvendae.

§ 3. Universas vero et singulas personas, quavis dignitate vel auctoritate fungentes, tam supradictas ecclesias, monasteria, et beneficia quomodolibet obtinentes, ac pensiones, seu fructus, aut earum partem sibi, ut praefertur, reservatas percipientes, quam ultimodictas congregationes, et eorum unumquemque, tam coniunctim quam divisim, ad huiusmodi decimas in octo annis, binas videlicet decimas dumtaxat quolibet anno, et quoad ultimodictas congregationes singulas tantum decimas cum unâ octavâ parte alterius decimae, quoad dictos autem fratres Mendicantes singulas similiter decimas quotannis durante octennio a¹ die 11 iunii proxime praeteriti, qua ultima concessio expirat, computando, et ut sequitur finiendo, in certis terminis per te praefigendis integre persolvendas efficaciter teneri, et vere obligatos esse; iisdemque pensionariis, aut eorum alicui, pensiones annuas praedictas (quantumlibet exemptas, et sub quibusvis obligationibus etiam in formâ camerae, et iuramento, etiam de non contraveniendo, et forsande non impetrando gratias nostras contra eos, et de non utendo concessis firmatas, aut aliâs vallatas, et forsande aliis cautelis et decretis munitas) causam donationis super iisdem fructibus et pensionibus, etiam medio cecularum banchi, seu in formâ depositi habentibus, et intra octo annos praedictos habituris (etiâsi ipsi, a quibus pensiones huiusmodi solvendae sunt, iuri et actioni petendae, vel retinendae portionis, aut ratae partis pensionarios tangenti iureiurando renunciaverint) ulla privilegia aut indulgentias, sub quacumque verborum formâ aut expressione concepta, quoad hoc nullatenus suffragari volumus.

¹ Praep. a nos addimus (R. T.).

Sicque, et non aliter, in praedictis universis et singulis per quoscumque iudices et commissarios, etiam causarum palatii apostolici auditores, et S. R. E. cardinales, in quavis causâ et instantiâ (sublatâ eis et eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

§ 4. Ut autem huiusmodi decimae facilius exigantur, fraternitatem tuam, ac venerabiles fratres patriarcham Venetiarum et episcopum Vicentinum, ad dictas decimas exigendas, ducique et Dominio praedictis, sive eius ministris ad id specialiter deputatis, statim nullâ interpositâ morâ, et sine aliquâ prorsus diminutione, retentione aut detractioe (etiâsi non detractis quinque pro centenario camerae nostrae praedictae in exactione talium decimarum applicari consuetis) integre consignandas, earumdem decimarum collectores et exactores per praesentes constituimus et deputamus; ac tibi et patriarchae Venetiarum ac episcopo Vicentino (pro onere, quod in exactione decimarum huiusmodi sustinebitis) quatuor millia scuta auri in auro ex eisdem decimis detrahendi¹, et illorum medietatem inter vos pro aequali portione, et quolibet anno eiusdem octennii, pro ratâ distribuendi et dividendi, reliquam vero medietatem subcollectoribus et aliis exactoribus ac procuratoribus ad easdem decimas colligendas deputatis etiam quolibet anno pro ratâ (habitâ ratione laboris et amplitu-

Collectorum deputatio.

¹ Edit. Main. hic legit *detrahenda* et postea *assignan. et distribuendi*. Certe mendum irrepsit: vel enim omnia gerundia in casu secundo ponenda, ut regantur a verbis *potestatem concedimus* in fine §; vel omnia in quarto casu, ut regantur a verbis *constituimus et assignamus* quae praecedunt (R. T.).

dinis cuiuscumque civitatis et dioecesis) loco salarii seu stipendii et mercedis assignandi et distribuendi (ita tamen, ut non quotannis huiusmodi quatuor millia scuta, sed in toto octennio integra summa eorumdem quatuor millium scutorum, pro ratâ quolibet anno, detrahatur, ac tam vos et quilibet vestrum, quam ipsi subcollectores et alii praedicti, ratione fructuum ecclesiarum quibus nunc praeesse dignoscimini, aut imposterum praefici, vel beneficiorum obtentorum, aut quae obtinere, nec non fructuum et pensionum reservatorum et assignatarum, aut¹ quos et quas vobis assignari posthac contigerit, decimas ipsas pro vestrâ et illorum ratâ, et illorum quemlibet tangente, integre et realiter persolvere omnino teneamini, et dictâ assignatione et distributione contenti esse debeatis, nec quidquam aliud vos et vestrum quilibet praetendere possit); ac² tibi et aliis praedictis a dictis patriarchis, archiepiscopis, episcopis, electis, administratoribus, commendatariis, abbatibus, prioribus, praepositis, capitulis, conventibus et aliis personis (supra expressis exceptis) easdem decimas, ut praefertur, per nos impositas petendi, exigendi et colligendi, eisque, tam in genere quam nominatim et in specie, ut illas solvant, sub privationis beneficiorum ecclesiasticorum per eos quomodolibet obtentorum, aliisque, prout nobis³ videbitur, poenis etiam pecuniariis, ac demum per sententias et censuras ecclesiasticas, mandandi et praecipendi, et, pro earumdem decimarum faciliore exactione, unum, vel plures subcollectores, qui, si in dignitate ecclesiasticâ constituti sint, pari ac tu, vigore praesentium, facultate fungantur, per locorum Ordinarios in quacumque civitate et dioecesi et loco sibi subiecto pro tempore deputatos appro-

Collectorum facultates.

¹ Particulam *aut* nos addimus (R. T.).

² Etiam coniunct. *ac deesse censuimus* (R. T.).

³ Ni potius legendum sit *vobis* (R. T.).

bandi, et si quis ex ipsis Ordinariis intra aliquem brevem terminum vestro arbitrio praefigendum viros idoneos ad id deputare neglexerit, tibi, etiam sine illorum consensu, vestro arbitrio illos libere deputandi, et deputatos amovendi, aliosque eorum loco, toties quoties tibi videbitur, substituendi et subrogandi; ac solvere recusantes et differentes, et generaliter contradictores quoslibet et rebelles, et ne decimae huiusmodi solvantur persuadentes directe vel indirecte, per ipsas censuras ecclesiasticas, ac alia opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendi, auxiliumque brachii secularis contra eos ad hoc, si opus fuerit, invocandi; solventes vero de solutis quietandi et liberandi, a censuris et poenis, quas dictâ occasione quomodolibet incurrerint, absolvendi; ac generaliter omnia et singula alia in praemissis, et circa ea necessaria seu quomodolibet opportuna, faciendi, ordinandi, mandandi et exequendi, plenam et liberam, auctoritate et tenore praedictis, facultatem concedimus et potestatem.

Derogatio contratorum.

§ 5. Non obstantibus regulâ nostrâ de non tollendo iure quaesito, ac aliis quibusvis apostolicis, ac etiam in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque; aut si ipsis patriarchis, archiepiscopis, episcopis, electis, administratoribus, commendatariis, abbatibus, prioribus, praepositis, capitulis, conventibus, congregationibus et aliis personis praedictis, vel quibusvis aliis, committere aut divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod ad solutionem alicuius decimae non teneantur, et ad id compelli, aut quod interdicti, suspendi vel excommunicari, seu extra vel ultra certa loca ad iudicium evocari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo

ad verbum de indulto huiusmodi mentionem; et quibuslibet aliis privilegiis et exemptionibus, etiam in corpore iuris clausis, ac litteris apostolicis, quibuscumque dignitatibus, seu ordinibus, specialiter vel generaliter¹, sub quacumque verborum formâ expressis, etiamsi motu proprio, ac de apostolicae potestatis plenitudine, et consistorialiter, ac etiam in vim contractus emanaverint, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ad verbum habenda esset mentio specialis, quae eis quoad praemissa volumus in aliquo suffragari.

§ 6. Volumus autem quod, iuxta ordinationem in concilio Viennensi super hoc editam, calices, libri et alia ornamenta ecclesiarum, monasteriorum, beneficiorum et aliorum piorum locorum divino cultui dedicata, ex causâ pignoris vel aliâ occasione solutionis decimarum huiusmodi, nullatenus capiantur, distrahantur vel occupentur; quodque praesentium litterarum transumptis tuo vel alterius praelati ecclesiastici sigillo et publici notarii subscriptione munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio et extra, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die II iulii MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 2 iulii 1622, pontif. an. II.

LXVIII.

Episcopo Adurensi committitur regimen monasteriorum monialium Reformatarum Ordinis sancti Benedicti in Galitiae regno, in locum archiepiscopi Senonensis².

¹ Haec subde vocem *concessis* (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brev.

**Gregorius Papa XV,
ad perpetuam rei memoriam.**

§ 1. Alias a nobis emanarunt litterae tenoris subsequentes, videlicet: *Gregorius Papa XV, ad perpetuam rei memoriam. Ad militantis Ecclesiae, etc.*¹

§ 2. Cum autem, sicut dictus Ludovicus rex nobis nuper exponi fecit, dictus Ioannes archiepiscopus non ita pridem, sicut Domino placuit, ab humanis decesserit; Henricus vero cardinalis praedictus publicis eiusdem regni negociis, necnon superiores² monachorum reformatorum huiusmodi gravissimis subditorum suorum negociis ita occupati respective existant, ut earumdem monialium regimini et directioni, prout opus foret, vacare nequeant: idcirco nos, pro nostri pastoralis officii debito in praemissis, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, supplicationibus eiusdem Ludovici regis nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, venerabilem fratrem Sebastianum episcopum Adurensium in locum praedicti archiepiscopi Senonensis, in et quoad praemissa, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, substituimus et subrogamus.

§ 3. Quodque deinde perpetuis futuris temporibus, uno ex tribus praedictis³ obeunte, reliqui duos, aut unus ex eis, aliam personam ecclesiasticam pietate, doctrinâ et vitae sanctimoniâ praestantem nominare, dictaeque tres personae sic pro tempore nominatae visitatorem monasteriorum monialium huiusmodi eligere, ac ipsa monasteria, illorumque abbatissas et moniales pro tempore existentes, eorumque omnia bona mobilia et immobilia, cuiuscumque generis, speciei, valoris, naturae, quanti-

¹ Omittimus textum haec inutiliter repetitum in edit. Main., quia illum iam habes supra pag. 507 huius voluminis (R. T.).

² Perperam ed. Main. legit *superiorum* (R. T.).

³ Nempe ex tribus supra designatis, pag. 508 b (R. T.).

Refert praecedentes suas litteras, quibus nonnullis horum monasteriorum curam commiserat.

Episcopum Adurensium archiepiscopo Senonensi subrogat.

Aliquo ex deputatis decedente alium substitui posse per ceteros indulget.

Clausulae.

tatis et qualitatis existentia, regere et administrare possint et debeant.

§ 4. Praesentes vero litteras semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere; sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiendum esse, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, statuimus atque decernimus.

Derogatio contrariorum.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac omnibus illis, quae in litteris praesertis huiusmodi volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVIII iulii MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 18 iulii 1622, pontif. an. II.

LXIX.

Subsidium centum millium ducatorum ab ecclesiasticis regni Galitiae regi catholico pro fabricandis navibus ad defendendas oras maritimas ex infestationibus haereticorum et piratarum praestari posse permittit¹.

**Charissimo in Christo filio nostro Philippo, Hispaniarum regi catholico,
Gregorius Papa XV.**

Charissime in Christo filii noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium a regis laudibus desumptum.

Eximius maiestatis tuae orthodoxae fidei conservandae et propagandae zelus, ac singularis in nos et Apostolicam Sedem devotio², aliaque praestantia merita plane exigunt, ut subsidia pro eiusdem fidei, tuorumque regnorum et subditorum ab ho-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Edit. Main. legit *devotionis*; sed alibi legitur *devotio* ut supra pag. 423 (R. T.).

subditus fidei defensione, ab eisdem subditis tuis prompte oblata, quantum cum Domino possumus, adiuvemus.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, subditi regni tui Galitiae, animadvertentes maiestatem tuam, crescentibus in dies magis in mari Oceano piratarum haereticorum infestationibus, pro civitatum, urbium et aliorum locorum maritimarum, portuumque dicti regni contra eorumdem piratarum impetus, infestationes atque direptiones defensione, praesidium orae maritimae dicti regni octo navibus gravioribus galeonibus vulgo nuncupatis augere velle; eandem vero maiestatem tuam pro praemissis, necnon religionis catholicae ac obedientiae erga S. R. E. conservatione in tuis et exteris ditionibus et regnis, aliis gravissimis assidue sumptibus urgeri, ipsi ob gravia, quibus ab eisdem piratis afficiuntur, damna, pro sublevandis aliquâ in parte expensis ad hoc necessariis, tibi summam centum millium ducatorum monetae illarum partium, sub certis terminis ac modo et formâ exigendam, obtulerint;

§ 2. Regnum vero praedictum admodum pauper existat, eiusque reddituum maior pars sit ecclesiasticorum, qui etiam magnâ ex parte in dicto regno sunt in temporalibus domini, ita ut laici per se solos, propter eorum paupertatem, summam praedictam solvere non possint, tuaque maiestas nobis haec significaverit:

§ 3. Nos, etsi personas ecclesiasticas dicti regni respectu illius paupertatis valde gravatas esse perspectum habeamus, tamen, quia pro fabricâ tantum dictarum navium postulatur, et mentis ac intentionis et deliberatae voluntatis nostrae est, praesentes pro hac vice et pro hac necessitate dumtaxat absque ullâ spe prorogationis concedere, neque id alioquin faceremus, summae centum millium ducatorum huiusmodi solutionem per eiusdem regni personas ecclesiasticas, quarum nihilomi-

Subditi regni Galitiae subsidium regi offerunt pro navibus construendis ad oras maritimas ex piratarum infestationibus defendendas;

Quod ab ecclesiasticis etiam solvi posse petit Philippus.

Concessit Gregorius.

nus etiam causa et salus agitur, adiuvandam ut infra existimavimus. Itaque, de venerabilium fratrum nostrorum nonnullorum S. R. E. cardinalium, quibus negotium huiusmodi mature examinandum et nobis referendum commisimus, consilio, omnes et singulas personas ecclesiasticas, tam seculares quam cuiusvis ordinis (et praesertim sancti Benedicti et Cisterciensis) etiam exempti, ac nobis et Apostolicae Sedi immediate subiecti, regulares, necnon monasteria utriusque sexus, conventus et collegia ac ecclesiarum capitula dicti regni, et in eodem regno commorantes et consistentia, ad conferendam et contribuendam proportionabiliter honestam portionem, iuxta cuiusque reddituum quantitatem, ita tamen ut rata cuiusque ecclesiastici sit minor proportionabiliter quam rata cuiuscumque laici, et non aliâs, aliter, nec alio modo, in solutione summae pecuniarum huiusmodi, dummodo tamen haec summa tam ab ecclesiasticis quam laicis persolvenda in totum centum millium ducatorum similium non excedat pro hac vice et pro dictâ fabricâ navium contra piratas dumtaxat, absque ullâ spe prorationis, teneri et obligatos esse decernimus.

Exactionem tamen per ecclesiasticos fieri mandat.

§ 4. Volumus autem, ut exactio ratae, per easdem personas ecclesiasticas conferendae et contribuendae, per personas similiter ecclesiasticas tantum a venerabili fratre moderno episcopo Salamantino depulandas fiat, et ad huiusmodi ratae solutionem nulli compellantur, qui redditus ad necessariam sustentationem dumtaxat possident, quodque rata a dictis ecclesiasticis, ut praefertur, percipienda in alio usus, quam navium praedictarum, pro quibus, ut praefertur, contribuitur, nullatenus convertatur, super quo maiestatis tuae conscientiam oneramus.

Episcopum Salamantinum praesentium litterarum

§ 5. Quocirca eidem episcopo Salamantino per praesentes committimus et man-

damus, quatenus ipse, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte tuâ fuerit requisitus, solemniter publicans, faciat auctoritate nostrâ illas ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

terarum ex-
quintorem de-
putat.

§ 6. Non obstantibus dicti regni statutis et consuetudinibus, ac felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in quibusvis generalibus conciliis editis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, personis, capitulis, monasteriis, conventibus, collegiis et aliis praedictis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis ac irritantibus, aliisque decretis, in genere vel in specie, ac aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis. Quibus omnibus, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Obstantia tollit.

Transumptis
credi iubet.

§ 7. Volumus autem, ut praesentium transumptis etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique tam in iudicio quam extra adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xix iulii MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 19 iulii 1622, pontif. an. II.

LXX.

Concessio fratribus Ordinis Praedicatorum de materiâ Conceptionis Beatissimae Virginis Mariae inter se in privatis colloquiis disserendi.

Gregorius Papa XV,
ad futuram rei memoriam

Prooemium.

Eximii atque singulares fructus, quos dilecti filii fratres Ordinis Praedicatorum in militanti Ecclesiâ, cuius regimini, divinâ disponente clementiâ, praesidemus, attulerunt, et in dies afferunt, promerentur, ut eosdem fratres specialibus favoribus et gratiis, quantum cum Domino possumus, libenter prosequamur.

Paulus V decretum edidit quod hic Pontifex amplavit in Constitutione praecedenti.

§ 8. Aliâs siquidem felicis recordationis Paulus Papa V praedecessor noster. (*Omittitur residuum decreti huius, quia habes supra cit. in nota ad rubricam Constit. LXVI, pag. 711*).

Concessio, de qua in rubrica

§ 10. Nunc autem nos eiusdem fratres Ordinis Praedicatorum, quos in visceribus gerimus charitatis, specialibus favoribus¹ et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dum-

¹ Edit. Maia. legit *fructibus* (R. T.).

taxat consequendum, harum serie absolutas fore censentes, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, omnibus et singulis dicti Ordinis Praedicatorum fratribus, ut de cetero in quibuscumque privatis eorum colloquiis, seu conferentiis, inter se dumtaxat, et non inter alios, aut cum aliis, de materiâ eiusdem Conceptionis Beatissimae Virginis Mariae disserere et tractare, absque ullo poenarum in dictis decretis contentarum incursu, libere et licite possint et valeant, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, licentiam concedimus et impartimur.

§ 11. Decernentes, fratres praefatos a quoquam quavis auctoritate desuper molestari, perturbari vel inquietari nullatenus posse aut debere; sicque, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Et ita, et non aliter iudicari decernit.

§ 12. Non obstantibus singulis praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, apud sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii iulii MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 28 iulii 1622, pontif. anno II.

LXXI.

Quod in excommunicationem et censuras ecclesiasticas non incurrant, qui frumenta et alias huiusmodi annonae species extra Statum Ecclesiasticum certis in casibus extrahunt¹.

¹ Contra huiusmodi frumenta extrahentes extant nonnullae praedecessorem Pontificum leges quae recensentur in Const. xxii Pauli V *Inter* (in h. n. edit. xxiv in tom. xi, pag. 260).

Gregorius Papa XV,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romani Pontificis providentia circumspecta, ea quae iustas ob causas interdum statuta sunt, cum temporum ratio, et ipsa rerum experientia suadet, moderatur et immutat, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Paulus V et alii praedecessores contra extrahentes frumenta plures leges ediderunt.

§ 1. Alias siquidem a felicitis recordationis Paulo Papa V praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet: *Inter gravissimas curas, quas pro nostro munere assidue sustinemus, illa postrema non est, in quam nobis totis viribus incumbendum esse ducimus, ut nimirum almam Urbem nostram, et universam Ecclesiasticam Ditionem annonae caritate iamdiu graviter laborantem, quantum cum Domino possumus, liberemus, etc.*¹

Idem Paulus aliam addidit Constitutionem.

§ 2. Subinde vero per eundem Paulum praedecessorem accepto, a nonnullis dubitari, an per praeinsertas suas, aliasque litteras et provisiones supradictas etiam prohiberetur, ne frumenta, blada, legumina, et id annonae genus, etiamsi in propriis bonis in Statu Ecclesiastico existentibus essent recollecta, a locis Sedi Apostolicae immediate subiectis, ad loca eidem Sedi mediate subiecta, et a dictis locis sic mediate subiectis ad alia loca extra dictum Statum adspostarentur et conducerentur,² idem Paulus praedecessor motu proprio, etc.³

Gregorius iustis de causa excommunicationem et censuras contra illos impositas casibus hic expressis non incurere decoravit.

§ 3. Cum autem, sicut accepimus, nonnullorum locorum Status nostri Ecclesiastici nobis immediate subiecti personae frequens admodum commercium cum personis eiusdem Status nobis mediate subiecti, et e contra, propter locorum vici-

nitatem, seu alias, habeant; et⁴ propterea easdem personas saepe censuris et poenis huiusmodi in eorum perniciem animarum variis modis illaqueari, contingat; nos, earundem personarum conscientiarum securitati, et animarum saluti, commodisque paternâ charitate, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine:

Quod de cetero omnes et quaecumque personae, quae annonae in constitutionibus praedictis extrahi prohibita etiam⁵ solummodo quantitatem, quae ad necessariam sustentationem suam et familiarum suarum unius anni sive usque ad novam messem sufficiat, extra Statum nostrum Ecclesiasticum huiusmodi nobis et S. R. E. immediate subiectum ad Statum mediate subiectum;

Necnon quod pauperes, qui fasciculos spicarum in agris relictarum, unius diei labore collectos, pro victu et necessitate tantum suâ diurnâ;

Ac similiter quod Religiosi Mendicantes, qui granum, legumina et alia similia pro eleemosynâ datâ, pro victu conventuum suorum communi;

Ac praeterea quod rustici et pauperes operarii, qui mercedem diurnam, nonnisi in grano, aut aliis annonae generibus huiusmodi consequi possunt;

Quique ad mercatus pullos, ova, fructus, vel alia similia in parvâ quantitate ferunt, et ex eo pretio rerum praedictarum panem, farinam et similia pro suo et familiarum suarum usu et necessitate dumtaxat ex locis Status praedicti immediate subiecti ad loca Status nobis mediate subiecti, aut etiam extra Statum nostrum Ecclesiasticum extraxerint et asportaverint, dummodo omnis dolus et fraus absit

¹ Coniunct. et nos addimus (R. T.).

² Potius legerem *eam* pro *etiam* (R. T.).

¹ Reliquum omittitur, quia habes in loco paulo ante cit. in notâ ad rubricam (R. T.).

² Haec delemus coniunct. et (R. T.).

³ Etiam hanc Pauli Const. habes supra loc. cit. in tom. xi, pag. 265 (R. T.).

ac mercatura, excommunicationis poenam, ac censuras ecclesiasticas non incurrant, decernimus, statuimus et ordinamus.

Contrariisque derogat.

§ 4. Non obstantibus praedictis Pauli praedecessoris et aliorum Romanorum Pontificum eiusdem Pauli expressis litteris, ceterisque contrariis quibuscumque. Admonemus autem, et in Domino hortamur omnes christifideles, ad quos spectat, ut nostro huiusmodi pastoralis indulgentiae beneficio minime abutantur, et agi meminerint de dispendio salutis aeternae.

Transumptis quoque credi mandat.

§ 5. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx iulii MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 30 iulii 1622, pontif. an. II.

LXXII.

Confirmatio et ampliatio Constitutionis Clementis VIII circa novorum conventuum regularium erectiones¹.

Gregorius Papa XV.

Enunciatur tenor Constitutionis Clementis VIII.

Cum alias felicitis recordationis Clemens Papa VIII decreverit, Ordinarios locorum licentiam ad novos conventus cuiuscumque praesertim Mendicantium Ordinis in civitatibus et locis eorum ordinariae iurisdictioni subiectis erigendos impartiri in eisdem civitatibus et locis existentium conventuum prioribus, seu procuratoribus, et aliis interesse habentibus, et causâ servatis servandis cognitâ, in eisdem civitatibus et locis novos huiusmodi erigendos conventus, sine aliorum detrimento,

¹ Const. Clem. VIII est in tom. xi, pag. 21 (R. T.).

commode sustentari posse, constiterit; si vero ab eorum sententiis ad Sedem Apostolicam provocari et appellari contigerit, ipsos Ordinarios tamdiu erectionem novorum conventuum suspendere debere, quamdiu a dictâ Sede in eâ causâ pronuntiatum extiterit, nec alias, prout in decreto huiusmodi plenius continetur.

§ 2. Verum per piae memoriae Paulum Papam V accepto, plerosque ex Ordinariis praedictis, favore vel nimia exposcentium importunitate ad novos conventus seu domus, praeter et contra tenorem praedicti decreti, erigendos plerumque adduci, quo fit ut, non habitâ debitâ eleemosynarum seu reddituum cuiuscumque monasterii, conventus, seu domus ratione, monachi, seu fratres, aut religiosi ibi degentes, manuteneri nequeant, et ad tam exiguum numerum reducantur, ut cultus divinus in eorum ecclesiis destituatur, ibique regularis disciplina, ut convenit, conservari non valeat; sacra congregatio illustrissimorum DD. cardinalium negotiis regularium praepositorum, ad quos idem Paulus Papa V negotium huiusmodi reiecerat, tot incommodis obviam ire, eisque aliquod opportunum remedium adhibere cupiens, decreti huiusmodi veriores ac totos tenores praesentibus, ac si de verbo ad verbum insererentur¹, pro plene et sufficienter expressis habens, vivae vocis oraculo a SS. D. N. Gregorio Papa XV habito, decretum praedictum, quatenus opus sit, innovat et in usum reducit.

§ 3. Volens, quod de cetero monasterium, conventus, domus, congregatio, vel societas religiosorum, seu regularium cuiuscumque, etiam Mendicantium, Ordinis, societatis et instituti, quocumque nomine nuncupentur, etiam si de illis particularis, expressa et specifica mentio habenda esset, in quacumque civitate, vel oppido, seu quocumque alio loco non erigantur,

¹ Edit. Main. legit *inserentur* (R. T.).

Decretum cardinalium praepositorum negotiis regularium Gregorius innovavit.

Ampliatum et extendit.

LXXIII.

*Privilegia et indulta patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum in cappellâ Sanctitatis suae assistentium*¹.

Gregorius Papa XV,
ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis, gratiarum dispensatoris, providentia eas consuevit personas condignis praecipue favoribus et gratiis prosequi, quas sibi et Apostolicae Sedi devotas et obsequiosas, ac plurimis cognoscit meritis adiuvari.

§ 1. Hinc est quod nos, venerabiles fratres, patriarchas, archiepiscopos, et episcopos, praelatos domesticos nostros, et in cappellâ nostrâ assistentes, eorum meritis et obsequiis exigentibus, condignis favoribus et gratiis prosequi, titulisque et honoribus decorare volentes; motu proprio, non ad ipsorum patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum, vel aliorum pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostrâ merâ liberalitate et certâ scientiâ, eosdem patriarchas, archiepiscopos et episcopos ac eorum singulos respective nobiles, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, creamus et facimus, ac nobilitamus, nobilitatisque titulis et insigniis decoramus, nec non aliorum nobilium numero et consortio favorabiliter aggregamus, ac pro nobilibus haberi et nominari ac reputari volumus et mandamus, eisque, ut omnibus et singulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, derogationibus, mandatis, dispensationibus, favoribus, gratiis et indultis, quibus alii nobiles, etiam de nobili comitum genere, etiam qui illustres reputantur, etiam ex utroque parente procreati, de iure vel consuetudine, ac aliâs quomodolibet utuntur, potiuntur et gau-

¹ Non dissimilia privilegia concessit huiusmodi assistentibus Iulius III in Constit. XIV *Romanus*, tom. VI, pag. 434.

Exordium.

Praelatos cappellae Papae assistentes nobiles creat, eosque indultis, privilegiis, etc. donat.

nisi in eo saltem duodecim fratres, aut monachi, seu religiosi inhabitare, ac ex redditibus et consuetis eleemosynis sustentari valeant, ac priores seu procuratores aliorum monasteriorum, conventuum seu domorum aliarum religionum vel congregationum aut societatum seu institutorum huiusmodi non solum in praedictis, sed etiam in aliis per quatuor millia passuum circumvicinis locis, ad id vocati et auditi fuerint, ac tali erectioni consenserint, vel aliâs Ordinariis locorum constiterit, religiosos monasterii, conventus, seu domus regularis, sic erigendi seu erigendae, absque detrimento religiosorum in monasteriis seu domibus antea in civitatibus seu locis huiusmodi erectis degentium, ibi in numero duodecim commode et congrue manuteneri et ali posse. Si vero novi conventus, domus, congregatio vel societas huiusmodi instituendae erunt, nullique alii regulares inibi reperiantur, Ordinarii locorum nihilominus diligenter inquirant, an locorum incolae et habitatores, quorum et consensum requirant ac adhibeant, huiusmodi duodecim religiosos in conventibus, ut praemittitur, instituendis, commode alere et manuteneri valeant.

§ 4. Si vero a decreto seu decretis per Ordinarios praedictos in causis huiusmodi ferendis legitime appellari contigerit, ex nunc prout ex eâ die, qua appellatio interponitur, ea ad eandem sacram congregationem unâ cum toto negotio principali devoluta censeatur, appellationeque huiusmodi pendente, nihil innovandum esse, irritumque et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernens, quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus.

Romae, XVII augusti MDCXXII.

ANT. card. SAULIUS.

¹ Perperam edit. Main. habet ac (R. T.).

dent, etiam uti, potiri et gaudere libere et licite possint et valeant vere et non ficte in omnibus et per omnia ac si de illustri genere ex utroque parente procreati forent, ita quod inter eos et ipsos illustres, quoad nobilitatem et alia ad illam necessaria, nulla penitus sit differentia, nec fictio locum habeat, auctoritate et tenore praedictis concedimus et indulgemus.

Exemptionem a solutione vectigalis vini pro sex vegetibus illis concedit.

§ 2. Necnon eos et eorum singulos, dum in curiâ praesentes erunt, a solutione vectigalis vini pro sex vegetibus pro quolibet dumtaxat, de quibus eorum et cuiuslibet ipsorum arbitrio disponere valeant ad instar camerarium, eisdem auctoritate et tenore eximimus et liberamus, ac liberos et exemptos esse volumus.

Panisque portionem dietim a palatio apostolico habendam assignat.

§ 3. Insuper eisdem patriarchis, archiepiscopis et episcopis, eorum singulis unam portionem panis, honoris nuncupati, ex palatio apostolico dietim habendam, percipiendam et consequendam, auctoritate et tenore praedictis concedimus et assignamus.

Notarios creandi facultatem tribuit.

§ 4. Ac illis et eorum singulis, ut tres viros, vitae ac morum probitate, aliisque virtutum donis commendatos, qui nostris, et Sedis Apostolicae obsequiis insistere proponant, in nostros et eiusdem Sedis notarios auctoritate nostrâ apostolicâ recipiendi et admittendi, ac aliorum nostrorum et Sedis praedictae notariorum numero et consortio favorabiliter aggregandi;

Eorumque privilegiis (exceptis hic descriptis) gaudere etiam absque delatione habitus ipsis indulgendi;

§ 5. Illisque, ut, etiamsi habitum et rocchetto non deferant, nihilominus omnibus et singulis favoribus, honoribus, privilegiis, gratiis, indultis, praeceminentiis, exemptionibus et praerogativis quibus alii nostri et dictae Sedis notarii, tam de iure quam de consuetudine, aut aliâs quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, similiter uti, frui et gaudere possint et valeant (sine tamen aliorum nostrorum

et eiusdem Sedis notariorum de numero participantium praedictio, et citra exemptiones a sacro Concilio Tridentino sublatas, ac facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac notarios seu tabelliones creandi, aliâque similia privilegia eisdem notariis de numero participantium concessa, seu ab eis praetensa, quibus notarii ab illis vigore praesentium creandi nullibi uti valeant, et si secus ab eis fieri contigerit, irritum et inane existat) indulgendi;

§ 6. Necnon etiam alios octo viros habiles et idoneos, ac qualitibus ad hoc requisitis praeditos, auratae militiae equites eadem auctoritate creandi et deputandi, illosque aliorum militiae huiusmodi equitum numero et consortio favorabiliter aggregandi, ac eisdem, ut torquem aureum, ac ense, et aurata calcaria gestare, omnibusque et singulis privilegiis, gratiis, indultis et praerogativis, quibus alii equites huiusmodi utuntur, potiuntur et gaudent, similiter uti, potiri et gaudere valeant (citra tamen exemptiones a dicto Concilio sublatas) concedendi, facultatem auctoritate et tenore praemissis impertimur.

Necnon creandi milites auratae militiae cum suis privilegiis.

§ 7. Ac ulterius eisdem patriarchis, archiepiscopis, episcopis et eorum singulis, ut in his, quae ad eorum collegium pertinere iudicabunt, quaecumque statuta, capitula, et ordinationes, licita tamen et honesta, ac sacris canonibus, et Concilii Tridentini decretis, ac constitutionibus apostolicis non contraria, facere et edere, illaque pro tempore, prout expedire cognoverint, mutare, corrigere et in melius reformare;

Collegii facultas concedendi et immutandi statuta ipsius collegii.

§ 8. Necnon, pro spirituali eorum consolatione, in privato domus cuiuslibet illorum, etiam in almâ Urbe nostrâ existentis, oratorio ad hoc decenter muro extracto et ornato seu extruendo et ornando ab omnibus domesticis usibus libero,

Indultum celebrandi et audiendi missam in oratorio domesticis vel domesticis cum declaratione satisfaciendi praecipio audiendi missam in ecclesiis.

¹ Erronee edit. Main. legit. facultate, (R. T.).

per dilectum filium nostrum in eadem Urbe vicarium in spiritualibus generalem prius visitando et approbando, unam missam pro uno quoque die, et, dummodo in domo huiusmodi celebrandi licentia alteri concessa non fuerit, per se ipso celebrare, seu per quemcumque sacerdotem approbatum, secularem vel de superiorum suorum licentiâ regularem, sine tamen quorumcumque iurium parochialium praeiudicio, ac quoad eos, qui extra Urbem fuerint, Paschatis Resurrectionis, Pentecostes et Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, aliisque solemnioribus anni festis diebus exceptis, in suâ ac cuiuslibet eorum familiae praesentiâ celebrari facere, ita tamen, ut familiares eorum servitiis non necessariis ibidem missae interessentes ab obligatione audiendi missam in ecclesiâ diebus festis de praecepto minime liberi censeantur;

Aliud indultum circa resignationes et permutationes beneficiorum ad summam quingentorum ducatorum auri de camera non excedentium.

§ 9. Praeterea eisdem patriarchis, archiepiscopis, episcopis, et eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel canonici metropolitanarum, seu aliarum cathedralium ecclesiarum, aut personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae, tam in Romanâ curiâ quam extra eam, ad id per eos respective coram notario et testibus fide dignis eligendi seu eligendae, quas-cumque pensiones annuas illis et eorum singulis super mensarum abbatialium, seu capitularium, ac episcopalium et archiepiscopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum ecclesiasticorum, cum curâ et sine curâ, secularium ac quorumvis Ordinum et Militiarum regularium, etiam hospitalis sancti Ioannis Hierosolymitani, quomodocumque et qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, iuribus, obventionibus ac distributionibus, etiam quotidianis,

1 De formâ resignandi beneficia, resignationesque publicandi habes Const. clv Greg. XIII *Humano vix iudicio*, tom. VIII, pag. 434.

ipsis nunc et pro tempore reservatas, assignatas, ac reservandas et assignandas, pro summâ videlicet quingentorum ducatorum auri de camera quoad singulos eorum, quancumque alicui eorum respective placuerit, simul vel successive, in toto vel in parte, etiam in cuiuslibet eorum mortis articulo, cassare et extinguere, ac postquam cassatae et extinctae fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, iuribus, obventionibus et distributionibus, usque ad summam et quantitatem praedictam, uni vel pluribus aliis personis, etiam per eos nominandis, etiam quaecumque, quotcumque et qualiacumque beneficia ecclesiastica obtinentibus et expectantibus, seu¹ clericali saltem character insignitis, et aliâs pensionum huiusmodi capacibus, etiam eis quoad vixerint vel eorum procuratoribus ad id ab eis speciale mandatum habentibus, iisdem modo et formâ, quibus eisdem patriarchis, archiepiscopis et episcopis, ac eorum singulis reservatae et assignatae fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium desuper praestando, usque ad summam et quantitatem praedictam, etiam litteris apostolicis super reservationibus et assignationibus huiusmodi non confectis, ac aliâs cum omnibus et quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus et cautelis, ac etiam censuris et poenis in prioribus reservationibus huiusmodi concessis et contentis, integre persolvendas reservare, constituere et assignare valeant, eisdem auctoritate et tenore de speciali gratiâ indulgemus.

§ 10. Necnon eisdem patriarchis, archiepiscopis et episcopis, ac eorum singulis, ut de omnibus et singulis dominiis, praediis, possessionibus, terris et locis, ac

1 Forsan pro seu legendum *sed* (R. T.).

Facultas disponendi de quibuscumque bonis usque ad summam mille ducatorum auri de camera ad

favorem hic descriptorum.

iurisdictionibus, ceterisque bonis mobilibus et immobilibus) quae tamen non sint altaris vel altarium ecclesiarum illis et eorum cuilibet pro tempore commissarum, seu alicui speciali earum servitio vel ministerio aut aliâs divino cultui vel usui dedicata, seu ad eius usum confecta) sequentibus, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii et conditionis existentibus, ac iuribus et actionibus ad eos ratione quarumcumque cathedralium, etiam metropolitanarum, et patriarchalium ecclesiarum, quibus hactenus praefuerunt, et ad praesens praesunt, necnon ad quas eos forsitan deinceps transferri, et quibus eos praefici et praesse contigerit, necnon monasteriorum, prioratum, praepositarum, dignitatum, ac aliorum quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, cum curâ et sine curâ, secularium et quorumvis Ordinum regularium, quae etiam ex quibusvis concessionibus et dispensationibus apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliâs quomodolibet obtinuerunt, obtinent et obtinebunt, ac fructuum, reddituum et proventuum ecclesiasticorum, necnon pensionum annuarum, super similibus fructibus, redditibus et proventibus, eisdem patriarchis, archiepiscopis et episcopis ac eorum singulis reservatorum et assignatorum, ac reservatarum et assignatarum, reservandorum et assignandorum, quos et quas perceperint, percipiunt et percipient in futuro, necnon emolumentorum quorumcumque Romanae curiae officiorum, ac aliâs quomodolibet spectantibus et pertinentibus, necnon eorum et cuiuslibet eorum industriâ et labore quomodolibet et undecumque, licite tamen, acquisitis et acquirendis, ac aliâs, etiam de muneribus et officiis, quae exercuerunt, ac eos exercere contigerit, et

1 Haec addendum videtur *ad eos* (R. T.).

aliâ quavis occasione vel causâ seu contemplatione ad eos perventis et perventuris, etiam si in pecuniâ numeraria, ac iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dictâ curiâ quam extra eam ubique locorum et penes beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, et veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quae in generali appellatione bonorum et suppeltitium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, praesentibus, ac si specificè et sigillatim exprimerentur et denominarentur, pro sufficienter expressis et declaratis haberi volumus) usque ad summam mille ducatorum auri de camera, tam pro decentibus et honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui illis viventibus inservierint, etiam ultra servitii meritum, ac in eorundem patriarcharum, archiepiscoporum, episcoporum et eorum singulorum consanguineorum et affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem et usum, et aliâs pro arbitrio et voluntate eorum et cuiuslibet eorum (absoluto¹ prius tamen de omnibus bonis praedictis aere alieno, et iis, quae pro restaurandis domibus seu aedificiis consistentibus in locis ecclesiarum vel beneficiorum per eosdem patriarchas, archiepiscopos et episcopos, ac eorum singulos obtentorum culpâ aut negligentia eorundem patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum ac eorum singulorum aut illorum procuratorum destructis vel deterioratis, necnon recuperandis aliis iuribus earundem ecclesiarum vel beneficiorum perditis ex culpâ vel negligentia supradictis, fuerint opportuna, deductis, et sine praedictis litterarum seu constitutionum apostolicarum super residentia editarum, et iurium camerae apostolicae quoad bona iurisdictionalia) testari, ac testamento.

1 Edit. Main. legit *absolutis* (R. T.).

codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos quam causâ mortis, ac aliis quibuscumque modis et titulis, scripturâ etiam minus solemnî, coram duobus vel tribus testibus, aut etiam cedula solâ manu illorum scriptâ vel subscriptâ, ac aliâs in omnibus et per omnia, prout et quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsâ curiâ et in mortis articulo, etiam nullâ factâ mentione præsentis, vel aliarum illis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari seu disponere velint et intendant, semel atque iterum, aut pluries statuere, disponere ac ordinare, ita ut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, vel aliâs dispositum ab eis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliâs, omni meliori modo valeat et servari debeat, ipsaque testamta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata et statuta pluries, ac toties quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, et alia de novo edere, libere et licite valeant, auctoritate et tenore præmissis plenam et liberam concedimus facultatem.

§ 11. Et nihilominus quaecumque huiusmodi testamta, legata, donationes, dispositiones et alia de huiusmodi bonis, iuribus et actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favore consanguineorum et affinium prædictorum, ac aliâs quomodolibet ab eisdem patriarchis, archiepiscopis, episcopis, et eorum singulis facta, cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quae per illos in futurum quomodolibet fient, ex nunc, prout ex tunc, et e contra, approbamus et confirmamus, omnesque et singulos iuris et facti ac solemnitatium omissarum et omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui interverint aut intervenerint in eisdem, etiamsi

1 Coniunct. et nos addimus (A. T.).

tales sint vel fuerint, quod specialis et specifica de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

§ 12. Districtius inhibentes quibusvis archiepiscopis, episcopis, aut aliis ecclesiarum praelatis, necnon camerae praedictae praesidentibus et clericis, ac eorum, necnon fabricae basilicae Principis apostolorum de Urbe, ac cruciatae sanctae, ac aliis collectoribus et subcollectoribus, ceterisque cuiuscumque dignitatis, status, gradus et conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate et potestate fungentibus, ne universitates, collegia, ac loca, legatarios, haeredes et personas, necnon testamentorum, voluntatum et ordinationum huiusmodi exequutores praedictos, directe vel indirecte, quovis quaesito colore vel ingenio, molestare audeant quoquomodo vel perturbare.

§ 13. Ac decernentes, praedicta omnia et singula, praesentesque litteras, ac omnia et singula in illis contenta, necnon testamta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, et alia quaecumque, necnon quae in praemissis facta sunt, aut earumdem praesentium vigore fieri contigerit, tam vigore praesentis quam aliarum concessionum illis factarum, ac deinceps in genere et in specie faciendarum, cum inde sequutis et sequuturis, valida, firma et efficacia fore, necnon perpetuâ firmitate subsistere, suosque pleparios ac omnes effectus sortiri et obtinere; nec etiam per translationem ad metropolitanas vel patriarchales ecclesias, vel quamlibet aliam status et personae ipsorum patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum ac eorum singulorum respective mutationem, nec per similes vel dissimiles gratias illis concessas et concedendas confundi; sed ipsis cumulative in omnibus et per omnia uti, et si quid in unâ ex facultatibus huiusmodi defecerit, id per aliam suppleri de-

Clausulae praeservativae.

Defectus super
oladem disposi-
tionibus, quos-
cumque sup-
plet.

Inhibitio con-
tra molestantes.

bere; nec haeredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quae, bona, iura et actiones devenient, vel quibus relinquuntur, aut exequutores praedictos ad tertiam seu aliam eorum partem (quam etiam ex nunc illis, ac locis, haeredibus, legatariis ac donatariis praedictis liberaliter concedimus et donamus) camerae, vel fabricae, aut beneficiis praedictis, etiam pro expeditione contra infideles, et quibuslibet aliis quantumlibet piis usibus solvendum, aut cum iis desuper componendum, vel ipsos patriarchas, archiepiscopos, episcopos, et eorum singulos, ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem praesentium a nobis vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in aliâ simili gratiâ sive eius confirmatione illis quomodocumque concedendâ de praesenti mentionem aliquam faciendum teneri, nec ad id ullâ unquam necessitate cogi posse;

§ 14. Et sic in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, nec non pro tempore existentes eiusdem camerae camerarium, praesidentes et clericos, in quavis causâ et instantiâ, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 15. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Ostiensi et Portuensi episcopis, ac dilecto filio causarum curiae camerae apostolicae generali auditori per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte ipsorum patriarcharum, archiepiscoporum et episcoporum seu alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praes-

missis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ easdem praesentes et in eis contenta quaecumque firmiter observari, ac eos illis omnibus pacifice frui et gaudere, non permittentes illos per quoscumque, quavis auctoritate fungentes, contra praesentium earumdem tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari vel perturbari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportunâ iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 16. Non obstantibus praemissis, ac piae memoriae Bonifacii Papae VIII etiam praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, necnon Lateranensis concilii novissime celebrati de certo eorumdem notariorum numero etiamsi ad illum nondum devenum fuerit, cui per hoc aliâs derogatum non intendimus, et de consensu praestando in pensionibus, et quibuscumque aliis etiam per nos et Sedem praedictam editis et imposterum edendis cancellariae apostolicae regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac recolendae memoriae Alexandri VI, tertiam partem bonorum ecclesiasticorum camerae praedictae deberi inter alia disponente, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, ac quibusvis aliis apostolicis, ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus, nec non quorumvis ecclesiarum, monasteriorum, ordinum collegiorum militiarum et officiorum dictae curiae, ac Urbis, aliarumque civitatum et locorum ac camerae praedi-

Contraria tollit.

Decretum irritans.

Exequutores istius constitutionis deputat.

ctorum (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, dictis ecclesiis, monasteriis, ordinibus et hospitali, illorumque praesulibus, ac superioribus, magistris, praeceptoribus, ac militibus, capitulis quoque, conventibus, civitatibus et locis, aliisque praedictis, nec non illorum communitatibus, ac etiam vectigalis vini huiusmodi exactoribus et appaltatoribus, seu redemptoribus, et quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac etiam nos, et Sedem praedictam, etiam consistorialiter, etiam de eorundem cardinalium consilio, etiam per modum statuti et constitutionis perpetuorum, ac motu et scientiâ similibus, deque apostolicae potestatis plenitudine, vel ad imperatoris, regum, reginarum, ducum et aliorum principum instantiam, seu illorum contemplatione, in genere vel in specie, ac aliâs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis (etiamsi in eis ac statutis praedictis caveatur expresse, quod exactores et appaltatores vectigalis praedicti vectigal huiusmodi etiam ab exemptis exigere, ac illos ad solutionem seu contributionem cogere et compellere possint seu debeant; quodque praeceptoriae et alia beneficia quaecumque dicti hospitalis, tam ex eorum institutione quam ex stabilimentorum dispositione, pensionibus, clericis secularibus et aliis personis etiam apostolicâ auctoritate reservandis, gravari non possint; quodque stabilimentis ac privilegiis praedictis, etiam vigore implicitae derogationis latissime extendendae, etiamsi per quascumque litteras apostolicas, ac quasvis etiam derogatoriis derogatorias, efficaciores

et insolitas clausulas, derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio cardinalium eorundem fiat, et tum demum magistri et conventus praedictorum ad id accedat assensus, sintque litterae derogationis huiusmodi etiam per dictum magistrum subscriptae, ac illi et conventui praedictis per diversas in formâ Brevis et alias litteras diversis temporibus cum certis intervallis praesentatas intimatae, et non aliâs, nec alio modo, et semper in omnibus, quae sic fient etiam de simili consilio, derogationibus sit appositae clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu magistri et conventus praedictorum, et non aliâs, nec alio modo); quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere vel in specie ad effectum praesentium sufficienter et expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 17. Volumus autem, et apostolicâ auctoritate decernimus, quod privilegia huiusmodi infrascriptis assistentibus dumtaxat suffragentur. Nomina autem assistentium praedictorum sunt haec videlicet: Ascanius Constantinopolitanus et Deiphebus Hierosolymitanus, patriarchae; Petrus Ardmacanus, Galeatius olim Barensis, Attilius Athenarum, Ulpianus olim Theatinus, Paulus Æmilius Amalphitanus, Dominicus Ianuensis, Philibertus Taurinensis, Andreas Messanensis, et Alphonsus Rhodiensis, archiepiscopi; Marinus Brixiensis, Paulus olim Iserniensis, Berlingerus olim Ariminensis, Iacobus Verzellensis, Antonius Vigiliensis, Petrus Antonius Troianus, Ioannes Baptista Nolanus, Antonius Casertanus, Alphonsus Anglonensis, et Ioannes Vin-

1 Edit. Main. legit *derogationes* (R. T.).

2 Edit. Main. legit *praedictis conventui* (R. T.).

Nomina assistentium capellae quibus haec privilegia conceduntur.

centius Tagastensis, Tiberius Esinensis, Isidorus Astensis, et Carolus Montis Regalis, episcopi.

Transumptis fidei dari mandat.

§ 18. Volumus etiam ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVII augusti MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 17 augusti 1622, pontif. an. II.

Die v septembris MDCXXII supradictae litterae apostolicae, in formâ Brevis expeditae, exhibitae fuerunt in camerâ apostolicâ, et ex illius decreto commissae per illustri et reverendo domino Hieronymo Vidono eiusdem camerae clerico, et die XIX eiusdem mensis, citato prius R. P. D. Antonio Cicalotto praedictae camerae generali commissario, ex decreto eiusdem reverendissimi D. Vidoni desuper facto admissae pro ducatis mille, ut in eis, quoad facultatem testandi, quo vero ad praetensam exemptionem pro sex vegetibus vini, cum clausulâ quatenus alias habeant similem exemptionem, et existant in illius quasi possessione; et quoad facultatem disponendi de bonis iurisdictionibus, sine praepiudicio iurium camerae, et praecedente tamen licentiâ Sedis Apostolicae, iuxta formam Bullae Sixti V, et aliorum Summorum Pontificum, et non aliter, etc., ac aliâs iuxta formam protestationis dicti domini commissarii desuper factae, ad quam, etc., et registratae in libris ipsius camerae penes me illius notarium existentibus, nempe libro diversorum fol. xcv et seqq. Et in fidei, etc.

IOANNES BAPTISTA CENNUS, etc.

Confirmatio privilegiorum omnium et indultorum, tam per viam extensionis quam aliâs concessorum, ac communicatio singularum gratiarum, tam spiritualium quam temporalium, quibus Congregationes Cassinensis et canonicorum regularium S. Salvatoris Bononiensis fruuntur et gaudent, Congregationi Lateranensi canonicorum regularium Ordinis S. Augustini¹.

Gregorius Papa XV,
ad perpetuam rei memoriam.

Iniuncti nobis apostolici muneris ratio postulat, ut sacrarum religionum gratos Domino fructus assidue praestantium paternam curam gerentes, privilegia, gratias et indulta illis a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessa, quo validius perpetuo subsistant, apostolicae confirmationis robur libenter communiemus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Iacobus a Bononia procurator generalis canonicorum regularium Congregationis Lateranensis Ordinis sancti Augustini, quod nonnulla monachorum Congregationis Cassinensis Ordinis sancti Benedicti, et alia diversa privilegia, gratiae et indulta, a diversis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris eidem Congregationi Lateranensi, tam per viam communicationis et extensionis quam aliâs, concessa fuerunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Iacobus praedictus plurimum cupiat, privilegia, gratias et indulta huiusmodi, pro eorum maiori validitate et subsistentiâ, apostolicae nostrae confirmationis robore communi, et alia privilegia, eidem Congregationi Cassinensi hucusque concessa, dictae Congregationi Lateranensi

¹ De congregatione canonicorum regularium sancti Salvatoris vide in Greg. XII const. III Ex-citat., tom. IX, pag. 651.

Exordium.

Huic Congregationi a diversis Pontificibus nonnulla privilegia concessa fuerunt.

Pro quorum confirmatione et aliorum concessione Congregationis Lateranensis papae supplicat.

concedi: nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut super praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Qui omnia privilegia tam per viam communicationis quam alias concessa eidem Congregationi approbat et confirmat.

§ 3. Nos igitur, Iacobum praedictum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, ipsumque ac singulares dictae Congregationis personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia et singula privilegia, gratias et indulta praedicta, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros eidem Congregationi Lateranensi, tam per viam communicationis et extensionis, quam alias, ut praefertur, concessa, dummodo tamen sint in usu et non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque canonibus, et Concilii Tridentini decretis, et Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, ac nostris constitutionibus non adversentur, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac, quatenus opus sit, dictae Congregationi Lateranensi de novo concedimus.

Allaque congregationibus Cassinensi ac canonicorum regularium sancti Salvatoris quomodolibet concessa eidem communicatione.

§ 4. Praeterea eidem Congregationi Lateranensi, illiusque abbatibus, superioribus, canonicis, aliisque personis, quod omnibus et singulis aliis privilegiis, gratiis et indultis, tam spiritualibus quam temporalibus, tam eidem Congregationi Cassinensi in hunc usque diem, quam Congregationi canonicorum regularium S. Salvatoris Bononiensis, illiusque, abbatibus, superioribus, et personis quibuscumque, etiam ut praefertur, aut alias quomodolibet, per

quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac etiam nos concessis, ac quibus utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum, dummodo similiter sint in usu et non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, nec sacris canonibus, ac concilii praedicti decretis, aut constitutionibus apostolicis repugnent, pari modo uti, potiri et gaudere libere et licite valeant, auctoritate et tenore praefatis etiam concedimus et indulgemus.

§ 5. Decernentes, praesentes litteras perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, ac primodictae Congregationi aliisque praedictis in omnibus et per omnia plenissime suffragari;

§ 6. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 7. Non obstante nostrâ de gratiis ad instar non concedendis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis et Congregationis huiusmodi (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis: quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiii augusti mdcxxii, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 23 augusti 1622, pontif. an. ii.

Clausulas praeservativas ponit.

Aliter iudicanda irritat.

Contraria non obstat decernit.

LXXV.

*Confirmatio et ampliatio constitutionis Pii IV editae contra sacerdotes in confessionibus sacramentalibus poenitentes ad turpia sollicitantes*¹.

Gregorius Papa XV,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Universi Domini gregis curam, quamquam immeriti, caelesti dispositione gerentes, sedulo invigilare tenemur, ut ab omnibus pravis contagiis conservetur immunis, multoque maiori studio providere, ut omnis pestis ab iis avertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne, quod evangelica scripta nos admonent, sale infatuato, non sit in quo saliat, et ad nihilum prosit ultra, nisi ut mittatur foras et conculcetur ab hominibus.

Pontifices contra confessarios, sollicitantes ad turpia poenitentes, leges indixerunt.

§ 1. Quoniam autem a Romanis Pontificibus, praedecessoribus nostris, quibusdam in locis provisum fuit, ut impium ac nefandum scelus, quod non solum inter christifideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab iis arceatur, videlicet, ut aliquis sacerdos, ad sacras audiendas confessiones deputatus, sacrosancto Poenitentiae sacramento, sollicitando poenitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, et ex caelesti medico infernalis veneficus, ex patri spirituali proditor execrabilis animarum reddatur; idcirco nos ea, quae his perniciosissimis diaboli insidiis arcendis certis locis salubriter constituta sunt, ut nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, providendum duximus.

Pius IV suam desuper edidit citatam Constitutionem.

§ 2. Alias siquidem a felicis recordationis Pio Papa IV praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet: *Pius Papa IV, Venerabili fratri archiepiscopo Hispalanensi, in regnis Hispaniarum haereticae pravitatis Inqui-*

¹ Haec Pii IV Constitutio est xxxvii Cum, sicut nuper (in h. n. edit. xl, in tom. vii, pag. 126).

Bull. Rom. — Vol. XII.

92

sitori generali. Cum sicut nuper, etc. (Omittitur residuum, quia legi potest ipsa constitutio citata in notâ ad rubricam).

§ 3. Igitur, ut litterae praedictae perpetuis futuris temporibus, et ubique locorum inviolabiliter observentur, motu proprio et ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostrâ, ac de consilio venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium contra haeticam pravitatem generalium inquisitorum, praesertim litteras huiusmodi, ac omnia et singula in eis contenta, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque omnibus et singulis inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, illasque non solum in praedictis Hispaniarum regnis, sed in quibusvis christiani orbis partibus firmiter et inviolabiliter observari praecipimus et mandamus.

Hic Pontifex illam praecipit inviolabiliter observari.

§ 4. Ac praeterea, ne in futurum de poena his delinquentibus imponendâ, et de modo contra eosdem procedendi aliquo modo dubitari possit, statuimus, decernimus et declaramus, quod omnes et singuli sacerdotes, tam seculares quam quorumvis etiam quomodolibet exemptorum ac Sedi Apostolicae immediate subiectorum Ordinum, institutorum, societatum, et congregationum regulares, cuiuscumque dignitatis et praecminentiae, aut quovis privilegio muniti existant, qui personas, quaecumque illae sint, ad inhonesta, sive inter se sive cum aliis quomodolibet perpetranda, in actu sacramentalis confessionis, sive antea vel post immediate, seu occasione vel praetextu confessionis huiusmodi etiam ipsâ confessione non sequutâ, sive extra occasionem confessionis in confessionario aut in loco quocumque ubi confessiones sacramentales audiuntur seu ad confessionem audiendam electo simulantes ibidem confessiones audire, sollicitare vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos et inhonestos sermones sive tractatus habue-

Immo plenius contra huiusmodi sollicitantes in confessionibus et earum occasione disponit.

rint, in officio sanctae inquisitionis severissime, ut infra, puniantur. Et praeterea omnes haereticae pravitatis inquisitores et locorum Ordinarios omnium regnorum, provinciarum, civitatum, dominiorum, et locorum universi orbis christiani, in suis quemque dioecesibus et territoriis, per has nostras litteras, etiam private quoad omnes alios, specialiter ac perpetuo iudices delegamus, ut super his contra praedictos, simul vel separatim, in omnibus prout in causis fidei (iuxta sacrorum canonum formam, nec non officii inquisitionis huiusmodi constitutiones, privilegia, consuetudines et decreta) diligenter inquirent et procedant; et quos in aliquo ex huiusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos, pro criminum qualitate et circumstantiis, suspensionis ab executione ordinis, privationis beneficiorum, dignitatum et officiorum quorumcumque, ac perpetuae inhabilitatis ad illa, nec non vocis activae et passivae, si regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes et carceres etiam in perpetuum, absque ulla spe gratiae, poenas decernant, eos quoque, si pro delicti enormitate graviore poenas meruerint, debitam praecedente degradatione, curiae seculari puniendos tradant.

Cardinalibus inquisitoribus generalibus arbitrium circa probationes et poenas concedit.

§ 5. Dantes etiam facultatem venerabilibus nostris S. R. E. cardinalibus generalibus inquisitoribus (ne delictum tam enorme, et Ecclesiae Dei tam perniciosum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis sit probationis), testibus etiam singularibus concurrentibus, praesumptionibus, iudiciis et aliis administrandis, delictum probatum esse arbitrio suo iudicandi, et curiae seculari, ut praefertur, reum tradendum esse pronunciandi.

Obstantia solvantur.

§ 6. Non obstantibus omnibus, quae dictus praedecessor in suis litteris praedictis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

1 Erronee edit. Main. legit officio (n. t.).

§ 7. Mandantes omnibus confessariis, ut suos poenitentes, quos noverint fuisse ab aliis ut supra sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu, ut praefertur, inquisitoribus, seu locorum Ordinariis praedictis: quod si hoc officium praetermiserint, vel poenitentes docuerint non teneri ad denunciandum confessarios sollicitantes seu tractantes ut supra, iidem locorum Ordinarii et inquisitores illos pro modo culpae punire non negligant.

Confessarii scientes ab aliis poenitentes fuisse sollicitatos, moneant eos, ut inquisitoribus vel Ordinariis denuncient.

§ 8. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra ubique habeatur, quae praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae;

Transumptis credendum.

§ 9. Quodque eadem praesentes litterae, seu illarum exempla, ad valvas basilicarum S. Iohannis Lateranensis ac Principis apostolorum de Urbe et in acie Campi Florae affixae, omnes ita actent et afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent.

Publicatio in Urbe omnes afficit.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris die xxx augusti MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 30 augusti 1622, pontif. an. II.

LXXVI.

Indultum Congregationi fratrum Iesuatorum S. Hieronymi, ut a locorum Ordinariis approbati possint, in parochialibus ecclesiis domorum regularium ipsius Congregationis dumtaxat, parochianorum confessiones audire.

Gregorius Papa XV,
ad perpetuam rei memoriam.

Ex iniuncto nobis desuper apostolicae servitutis officio, christifidelium sub suavi

Exordium

1 Alia de hac Congregatione vide in Const. xxii Martini V, *Piae postulatio*, tom. IV, pag. 730; et Const. xxvii Pauli V, *Religiosos viros*, tom. XI, pag. 272.

religionis iugo Altissimo famulantium votis, iis praesertim, quae ad divini cultus augmentum et fidelium animarum salutem faciunt, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Indultum, de quo in rubrica.

§ 1. Volentes itaque dilectos filios visitatores generales ac fratres Congregationis Iesuatorum S. Hieronymi sub regula S. Augustini favore prosequi gratiae specialis, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis per dilectum filium Ioannem Antonium Gallum, dicti Ordinis procuratorem generalem, super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis eiusdem Congregationis fratribus, qui a locorum Ordinariis approbati fuerint, ut in parochialibus ecclesiis domorum regularium ipsius Congregationis dumtaxat parochianorum earumdem ecclesiarum sacramentales confessiones audire, ac illis iniunctis iniungendis absolutionem impendere salutarem libere et licite valeant, apostolica auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus, ac licentiam et facultatem impartimur.

Derogatio contrariorum.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae Congregationis (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis,

1 Vocem praesentium nos addimus (R. T.).

confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illi alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§ 3. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx augusti MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 30 augusti 1622, pontif. an. II.

LXXVII.

Confirmatio divisionis provinciae sancti Augustini fratrum Recollectorum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini Hispaniarum in quatuor provincias, ac electionis vicarii generalis, nonnullarumque constitutionum per dictos fratres in capitulo factarum.

Gregorius Papa XV,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad sacram beati Petri Sedem, meritis licet imparibus, divina providentia vocati, ad ea, per quae christifideles sub suavi religionis iugo et strictioris observantiae regulis Altissimo famulantes in laudabili eorum instituto perseverare valeant, libenter intendimus, atque ea, quae propterea provide facta fuisse dicuntur, ut firma et illibata persistent, apostolicae confirmationis robore communimus, aliasque disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exordium.

1 Edit. Main. legit tenorem (R. T.).

Clemens VIII edidit Constitutionem tenoris subsequentis videlicet.

Alias siquidem a felicis recordationis Clemente Papa VIII praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet:

*Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.*

Proemium.

Apostolici muneris nobis licet immeritis divinam dispositione commissi ratio postulat, ut religiosorum quorumcumque, eorum praesertim qui sub strictiori regulae observantia Altissimo famulari student, quieti et prospero regimini libenter consulamus, eosque specialibus favoribus et gratiis prosequamur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Archiepiscopus Sipontinus auctoritate apostolica dismembravit ac separavit fratres Recollectos seu Discalceatos provinciae Castellae a superioritate et gubernio provinciali et fratrum Calceatorum dicti Ordinis eiusdem provinciae.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, venerabilis frater Dominicus archiepiscopus Sipontinus, noster et Apostolicae Sedis in regnis Hispaniarum nuncius, vigore commissionis et facultatis per nos sibi ad hoc per nostras in formam Brevis litteras sub data die XXIV martii MDCI expeditas, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, attributae, assentientibus et petentibus dilectis filiis priore provinciali et fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini Calceatis provinciae Castellae, ab eorum provincia dilectos etiam filios definitores et fratres Recollectos seu Discalceatos eiusdem Ordinis S. Augustini in praedicta provincia Castellae existentes, eorumque conventus Matrili, Talaverae, Nabae, Portilli et Tovosi ac alios fundatos et fundandos, necnon res et bona quaecumque; perpetuo separaverit et segregaverit, ac a gubernio et superioritate provinciali et fratrum Calceatorum praedictorum exemerit et liberaverit, ac alias circa statum et gubernium eorumdem fratrum Recollectorum Discalceatorum disposuerit et ordinaverit, prout in ipsius Dominici archiepiscopi et nuncii patentibus litteris desuper expeditis, quarum etiam tenorem praesentibus pro expresso haberi volumus, plenius dicitur contineri:

§ 2. Nos, eorumdem fratrum Recollectorum Discalceatorum quieti et prospero statui amplius consulere, eosque, ut strictiorem regularem observantiam, quam profitentur, ad Dei laudem et christifidelium aedificationem et animarum salutem, ut decet, retinere et observare possint, specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, necnon definitorem et singulares fratres Recollectos Discalceatos huiusmodi a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine per dilectum filium Ioannem de S. Hieronymo eorum procuratorem generalem in Romanam Curiam residentem nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, separationem et divisionem ipsorum definitoris et fratrum Recollectorum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini, in quacumque regnorum Hispaniarum parte existentium, a provinciali et fratribus provinciae Castellae Ordinis fratrum Calceatorum Eremitarum S. Augustini, a praedicto Dominico archiepiscopo et nuncio factas, et, prout illas concernunt, litteras patentes eiusdem Dominici archiepiscopi et nuncii desuper expeditas, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adii-cimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui in eisdem intervererint, supplemus: et nihilominus definitorem et fratres Recollectos Discalceatos regnorum Hispaniarum praedictos, eorumque conventus, res et bona quaecumque, a provincia, provinciali et fratribus Calceatis dicti Ordinis Eremitarum S. Augustini, tam provinciae Castellae

Pontifex instantibus praedictis fratrum separationem approbat et confirmat.

quam aliarum quarumcumque provinciarum, eorumque cura, gubernio et superioritate, auctoritate et tenore praedictis, quatenus opus sit, de novo dividimus et separamus, ac eximimus et liberamus.

Eosque sic separatos cum suis conventibus in provinciam sancti Augustini fratrum Recollectorum Discalceatorum Hispaniarum instituit nuncupandam.

§ 3. Ipsosque definitorem et fratres Recollectos Discalceatos, eorumque conventus, tam hactenus receptos quam deinde recipiendos, in regnis Hispaniarum existentes, in provinciam S. Augustini nuncupandam fratrum Recollectorum Discalceatorum Hispaniarum perpetuo erigimus et instituimus.

Et praelatum dictae provinciae priorem provinciale denominari, eiusque electionem in capitulo provinciali singulis triennii iuxta instituta fieri.

§ 4. Eiusque provinciae sic erectae et institutae praelatum de cetero priorem provinciale eiusdem provinciae S. Augustini denominari, et in capitulo provinciali, tam hac prima vice quam deinceps, quodcumque opus fuerit, de triennio in triennium, iuxta regularia eorumdem fratrum Recollectorum instituta, canonicè eligi debere volumus et declaramus.

Provinciam sic erectam omnibus privilegiis, etc. fratribus Ordinis sancti Augustini concessis, et praesertim provinciae Castellae, gaudere indulget.

§ 5. Ipsi vero futuro provinciali, ac ceteris superioribus, fratribus, et conventibus eiusdem provinciae sancti Augustini, ut omnibus et singulis privilegiis et gratiis, indultis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, favoribus, concessionibus, et indulgentiis, quibus aliae provinciae, aut provinciales, conventus et fratres dicti Ordinis Eremitarum sancti Augustini, et praesertim quibus dicta provincia Castellae, eiusque provincialis, atque conventus, et fratres, uti, frui, potiri et gaudere solent et possunt ac poterunt quomodolibet in futurum (salva regulari eorumdem fratrum Recollectorum Discalceatorum observantia) uti, frui, potiri et gaudere possint et valeant, concedimus et indulgemus.

Eamque necnon priorem provinciale conventus et fratres iurisdictioni, correctioni et reformationi prioris generalis totius Ordinis san-

§ 6. Hanc autem provinciam sancti Augustini fratrum Recollectorum Discalceatorum Hispaniarum, eiusque priorem provinciale, conventus, et fratres nunc et pro tempore existentes, iurisdictioni,

visitationi, correctioni et reformationi dilecti filii prioris generalis totius Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini immediate subiicimus et supponimus, ac ab ipsomet priori generali personaliter visitari et reformari posse, qui prior generalis in visitatione huiusmodi unum definitorem eorumdem fratrum Recollectorum ex antiquioribus, et alterum religiosum magis idoneum ex eisdem fratribus Recollectis, qui illum de statu totius provinciae S. Augustini huiusmodi informare possint et debeant, assumere teneatur.

§ 7. Verumtamen ipsum priorem generalem, neque ante, neque post huiusmodi visitationem, neque in ipso actu visitationis, ipsis fratribus Recollectis aliquam exemptionem aut libertatem concedere, neque constitutionibus et regularibus institutis eiusdem provinciae S. Augustini derogare, sed illorum transgressores castigare, ac poenis in eisdem constitutionibus inflictis afficere posse.

§ 8. Insuper neminem, qui professionem, per eosdem fratres Recollectos Discalceatos emitti solitam, non emiserit, eorum habitum sub excommunicationis maioris poenam induere posse.

§ 9. Et si quem non professum huiusmodi eo habitu indutum reperiri contingat, ipso habitu exui et privari a quocumque licite posse.

§ 10. Neque etiam cuicumque fratri Recollecto Discalceato professo ad fratres Calceatos eiusdem Ordinis, sive ad quemcumque alium Ordinem laxiorem, sine speciali Sedis Apostolicae licentia, transire licitum esse, et secus facientes poenas per apostolicas constitutiones et regularia eiusdem Ordinis instituta inflictas eo ipso incurere.

§ 11. Sicque, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos,

1 Vocem qui addimus ex Cherub. (n. T.).

2 Ed. Main. legit ipsorum; at Cherub. ipsum.

cl. Augustini immediate subicit.

Cum prohibitione tamen concedendi aliquam exemptionem, aut libertatem fratribus Recollectis aut eorumdem Constitutionibus derogandi.

Vel aliquem non professum Recollectorum habitum induendi sub excommunicationis maioris poena.

Huiusmodi habitum indutum a quoquam privari posse decernit.

Transitum a Discalceato ad Calceatos, sive ad alium laxiorem Ordinem interdict.

Alter iudicandi potestatem subtrahit.

etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sedis Apostolicae nuncios, etiam de latere legatos, iudicari et defini de bere; ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit atten tari, decernimus et ordinamus.

§ 12. Ceterum, circa alia quae praesentibus non sunt expressa, provinciam praedictam S. Augustini, eorumque con ventus et fratres iuxta regularia instituta, et constitutiones in capitulis provincialibus eiusdem provinciae canonicae faciendas, gubernari debere statuimus.

§ 13. Quocirca praedicto Dominico archiepiscopo nunc et pro tempore existenti nostro et Apostolicae Sedis in eisdem regnis Hispaniarum nuncio, ac venerabili fra tri archiepiscopo Toletano, necnon dilecto filio curiae causarum camerae apostolicae generali auditori, per praesentes committi mus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte ditorum provincialis et fratrum Recollectorum provinciae S. Au gustini fuerint requisiti, solemniter publi cantes, eisque in praemissis efficacis defen sionis praesidio assistentes, faciant, aucto ritate nostra, praemissa omnia et singula inviolate perpetuo observari, et provincia lem et fratres dictae provinciae S. Augu stini eorumdem praemissorum effectu paci fice frui et gaudere; non permittentes eos desuper a quoquam, quavis auctoritate, quomodolibet indebite molestari; contra dictores quoscumque per censuras et poe nas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 14. Non obstantibus felicis recorda tionis Bonifacii Papae VII praedecessoris

nostri de una, et in concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitu tionibus et ordinationibus apostolicis, ac eiusdem Ordinis fratrum Eremitarum san cti Augustini et dictae provinciae Castellae (etiam iuramento, confirmatione aposto lica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quo que, indultis et litteris apostolicis, eidem Ordini ac provinciae, necnon generali, provinciali, ceterisque personis, sub qui buscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogato riis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliis, in con trarium praemissorum quomodolibet con cessis, et confirmatis, et approbatis; qui bus omnibus et singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, ex pressa ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse de rogamus, ceterisque contrariis quibus cumque.

Datum Romae, apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die XI februarii MDCII, pontificatus nostri anno XI.

§ 15. Subinde vero (pro parte tunc exi stentis procuratoris generalis eiusdem con gregationis nobis exposito, quod numerus domorum, seu conventuum, et aliorum re gularium locorum dictae provinciae S. Au gustini ita, benedicente Domino, excre verit, ut praedicta S. Augustini in plures provincias dividi posset, et dictae congre

Postea ob nu merum conven tuum in plures provincias divi di posse, ac ex pedire, ut gu bernetur ab uno vicario generali expositum est Gregorio.

1 Ed. Main. habet posse; Cherub. possit (R. T.).

Provinciamque praedictam in aliis praeter hic expressa iuxta eiusdem institu tum et constitu tiones guber nari debere sta tuit.

Executores huius sanctionis deputat.

Contraria re movet.

Qui divisionem dictarum provin ciarum arbitrio cardinalis Sancti dicti Or dinis protectoris;

gationis futurum foret, si illa de cetero per unum illius vicarium generalem re geretur et gubernaretur).

§ 16. Nos, supplicationibus eiusdem pro curatoris generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis nunc existenti priori provinciali, ac aliis superioribus et fratribus dictae con gregationis, praedictam S. Augustini in plures provincias, prout domorum, con ventuum, et aliorum regularium locorum opportunitas suasisset, arbitrio tamen ve nerabilis fratris nostri Antonii episcopi Ostiensis cardinalis Saulii nuncupati, dic ti Ordinis apud nos et Apostolicam Sedem protectoris, dividere,

Electionem que vicarii ge neralis eius dem congrega tionis, sine praesudicio ta men superioritatis prioris ge neralis dicti Or dinis, fieri posse indulsit.

§ 17. Necnon unum vicarium genera lem eiusdem congregationis, qui ipsi con gregationi praesesset, eamque reget et gubernaret, canonice eligere libere et li cite possent (ita tamen, ut nullatenus praeiudicaret superioritati et auctoritati prioris generalis dicti Ordinis, sed eidem vicarius provincialis et fratres Discalceati praedicti subiecti remanerent in omnibus et per omnia, sicut prius erant) aposto lica auctoritate licentiam et facultatem concessimus, et impartiti sumus, prout in nostris in simili forma Brevis sub die v iunii MDCXXI expeditis litteris, qua rum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Praedicti car dinalis mandata celebrata sunt capitulum gene rale.

§ 18. Cum autem, sicut accepimus, prae dictus Antonius episcopus et cardinalis, in vim et executionem litterarum nostrarum huiusmodi, capitulum generale desuper celebrari mandaverit, et dilectum filium Gabrielem de Conceptione eiusdem congregationis procuratorem generalem in huiusmodi capituli generalis praesiden tem elegerit, constituerit et deputaverit, dans illi auctoritatem dividendi provincias, prout capitulo generali praedicto expe

1 Adde bonum, vel quid simile (R. T.).
2 Istae non leguntur in Bullario (R. T.).

dire visum fuisset, prout in ipsius Antonii episcopi et cardinalis desuper confectis pa tentibus litteris plenius dicitur contineri;

§ 19. In capitulo autem generali huius modi dilectus filius Hieronymus de Resur rectione, ipsius congregationis professor, in eiusdem congregationis vicarium gene ralem electus fuerit, ac praedicta S. Augu stini in quatuor provincias, videlicet S. Au gustini in regnis Castellae novae et veteris, B. Mariae de Pilar in regnis Aragoniae et Cathaloniae, beati Thomae de Villanova in regnis Valentiae et Baeticae, ac sancti Nicolai de Tolentino in Indiis Philippinis divisa, necnon quatuor provinciales, alii que officiales necessarii electi;

In quo provin cia sancti Augustini in quatuor provin cias divisa fuit.

§ 20. Et postmodum, pro felici ac pro spero ipsius congregationis regimine et progressu, constitutiones et decreta edita respective fuerint, tenoris subsequentis videlicet:

Postmodum in capitulo multa edita fuerunt decreta, prout infra.

§ 21. Quod omnes electiones, tam vica rii generalis, definitorum et procuratorum generalium Romanae curiae ac regiae, et secretarii generalis, quam priorum pro vincialium et conventuum, rectorumque collegiorum, fiant in capitulis generalibus tam ex praesentibus quam ex absentibus congregationis;

De officialium electione et ubi faciunda.

§ 22. Item quod vicarius generalis toti congregationi praesit, eamque regat atque gubernet cum omnimoda potestate, sicut habet reverendissimus pater generalis in toto Ordine, tam ex iure quam ex pri vilegiis, sine tamen praesudicio eiusdem patris generalis, et facultatum sibi in dictam congregationem concessarum et com petentium;

De vicarii generalis in to tam congrega tionem auctori tate.

§ 23. Quod officium et potestas vica rii generalis per sex annos duret, quibus finitis, eo ipso illius potestas et auctoritas alia renuciacione expiret, et absque novis vicarius generalis eligatur, et, nisi inter misso alio sexennio, iterum in vicarium generalem non eligatur;

De duratione officii vicariatus generalis.

De praeside-
te capitulo ge-
neralis.
§ 24. Item, quod definitor primus om-
nibus capitulis generalibus dictae congrega-
tionis, quando eligendus est novus vi-
carius generalis, praesideat usque ad ele-
ctionem novi vicarii generalis;

De definito-
ribus.
§ 25. Quod non fiant definitores provin-
ciales, sed tantum quatuor definitores
generales, singuli ex singulis provinciis,
quorum consilio et interventu ipse vicarius
generalis uti debeat, tum in gravioribus
controversiis, causis et appellationibus
universae congregationis et singulorum
fratrum expediendis, tum in provinciarum,
singulorum monasteriorum, et domorum
reformatione ac regulari observantia di-
rigenda;

De vicarii ge-
neralis, ac deli-
nitarii generalis
simul potestate.
§ 26. Item, quod vicarius generalis
sine consilio et consensu definitorii ge-
neralis nullum religiosum ad poenas gra-
vissimas, vel privationem habitus, et alia
huiusmodi condemnare possit;

De negociis
singulis qui
buscumque sex
mensibus expe-
diendis.
§ 27. Item, quod vicarius generalis ad
minus singulis sex mensibus convocare
et congregare debeat quatuor definitores
generales ad discernendas et iudicandas
causas fratrum et conventuum, et ad tra-
ctandum de statu et reformatione totius
congregationis, et officia tunc temporis
vacantia providenda, quae usque ad pro-
ximum capitulum generale perdurabunt;

De definito-
riorum genera-
lium priorum-
que provincia-
lium duratione.
§ 28. Item, quod definitores generales
et priores provinciales triennales sint, et
in eisdem vel similibus officiis, nisi tran-
sacto altero triennio, eligi non possint;

De duratione
priorum, recto-
rum, procurato-
riorum et secre-
tariorum provin-
cialium.
§ 29. Item, quod priores conventuum,
ac rectores collegiorum, procuratores, et
secretarii provinciales etiam durent ad
tres annos, et, nisi intermisso anno cum
dimidio, in eisdem vel similibus officiis
eligi non possint, nisi novem patribus de-
finitorii generalis pro altero triennio eligi
convenire videbitur;

De secreta-
riorum et pro-
curatorum ge-
neralium dura-
tione.
§ 30. Item, quod secretarii et procu-
ratores generales, tam curiae Romanae
quam regiae, etiam durent ad tres annos,

nisi pater vicarius generalis et definitores
generales esse conveniens iudicaverint, ut
pro altero triennio eligantur;

De capitulo
generalis cele-
bratione.
§ 31. Item, quod capitulum generale
congregationis tertio quoque anno cele-
bretur dominica tertia post Pascha Resur-
rectionis, illudque in singula triennia in-
dicendi et convocandi vicarius generalis
curam habeat;

De officialium
in dicto capi-
tulo eligendo-
rum numero.
§ 32. Atque in eodem capitulo singulis
trienniis novi definitores generales, priores
provinciales et conventuales, rectores col-
legiorum, procuratores generales, ac se-
cretarius generalis, necnon procuratores
et secretarii provinciales eligantur, sicque
sexto quoque anno in capitulo generali
novus vicarius generalis eligi debeat, qui
statim confirmetur a praesidente capituli
absque praeiudicio constitutionis faciendae
a patre generali;

De his, qui
convenire de-
bent ad capi-
tulum generale,
ac habentibus
vocem in ele-
ctione vicarii
generalis.
§ 33. Item, quod ad capitulum generale
dictae congregationis convenire teneantur,
praeter vicarium generalem praesentem,
et absolutum illius sexennii tantum, qua-
tuor definitores generales, procurator ge-
neralis regiae curiae, et secretarius gene-
ralis, et ex unaquaque provincia provin-
cialis cum defensore et discreto (electio
in capitulis provincialibus, quae fieri de-
beat suo tempore infra ultimum annum
triennii, antequam celebretur capitulum
generale) qui omnes solummodo vocem
habebunt ad eligendum vicarium genera-
lem, quatuor definitores generales, se-
cretarium, ac procuratores generales, et
priores provinciales;

De his, qui
habent vocem
in electionibus
priorum, recto-
rum, procurato-
riorum et secre-
tariorum provin-
cialium.
§ 34. Item, quod ad eligendum prio-
res conventuum, rectores collegiorum, pro-
curatores, ac secretarios provinciales, so-
lum conveniant et habeant vocem novem
patres, scilicet vicarius generalis praesens
et absolutus illius sexennii, quatuor defi-
nitores generales absoluti, et provincialis

1 Forsan legend.: quorum electio fiat in capi-
tulis provincialibus, quae fieri debent, etc. (R. T.).

absolutus illius triennii, simul cum defi-
nitore et discreto illius provinciae, cuius
officio fuerint quae providenda sunt¹, quia
maiores notitiam habebunt de statu pro-
vinciarum;

Quid agendum
sit in casu mor-
tis vicarii gene-
ralis, vel abso-
lutionis ab offi-
cio, aut exple-
tum tempus sui
muneris.

§ 35. Item, quod, si vicarius generalis
ante finitum tempus sui muneris a vita
migraverit, vel ab officio amotus fuerit, vi-
carius absolutus, et, eo deficiente, provin-
cialis, in cuius provincia mortuus fuerit,
toti congregationi praesideat, locum et
potestatem vicarii generalis habeat usque
ad dominicam tertiam post Pascha Resur-
rectionis proxime futuram, in qua cele-
brari faciat capitulum generale pro ele-
ctione novi vicarii generalis et tunc no-
viter electus munus suum exerceat non
solum usque ad capitulum in quo facien-
dae sunt omnes electiones, sed etiam per
sequens triennium;

De poenis vica-
rio generali ir-
religiose viven-
ti, aut male ad-
ministranti iu-
dicandis.

§ 36. Item, quod, si vicarius generalis
irreligiose vixerit, vel in sui officii admi-
nistratione male se gesserit, ad definito-
rium generale in capitulis generalibus eius
culpae corrigere et castigare pertineat;

De auctoritate
priorum provin-
cialium in tota
provincia du-
rante suo offi-
cio.

§ 37. Item, quod priores provinciales
(durante suo officio) eam auctoritatem et
potestatem habeant in tota provincia, quam
ceteri provinciales habere consueverunt,
dummodo institutis dictae congregationis
non adversentur, vel a capitulo generali
eius potestas non fuerit limitata;

De officialibus
in provincia In-
diarum Philip-
pinarum eligen-
dis.

§ 38. Item, quod in provincia Indiarum
Philippinarum, propter magnam loci di-
stantiam, in suis capitulis provincialibus,
quae fieri debent singulis trienniis, eli-
gantur provinciales, quatuor definitores
provinciales, priores conventuum, et alii
officiales, qui in similibus capitulis provin-
cialibus eligi solent, nisi aliter aliquando
capitulo generali videbitur expedire, ser-
vata semper constitutione generali totius
congregationis;

De laicis con-

§ 39. Item, quod nullus religiosus laicus

1 An recta lectio. nescio (R. T.).

totius congregationis possit ascendere ad
aliquem ordinem neque ad clericatum
absque licentia Summi Pontificis, sed quod
semper maneat in sua professione.

gregationis ad
ordinem, seu
clericatum non
promovendis.

* Hucusque decreta capituli.

§ 40. Nos, ad uberes et suaves fructus,
quos eiusdem congregationis professores
in militanti Ecclesia in dies afferunt, pa-
ternae dirigentes considerationis intuitum,
et ut eadem congregatio maioribus pro-
ficiat incrementis, ac omnia et singula
praemissa ab omnibus, ad quos spectat, fir-
miter et inviolabiliter observentur, quam-
tum cum Domino possumus, providere,
ac Gabrielem et fratres praedictos spe-
cialibus favoribus et gratis prosequi vo-
lentes, et eorum singulares personas a
quibusvis excommunicationis, suspensio-
nis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sen-
tentiis, censuris et poenis, a iure vel ab
homine, quavis occasione vel causa latis,
si quibus quomodolibet innodatae exis-
tunt, ad effectum praemissorum dimitta-
t consecutum, harum serie absol-
ventes et absolutas fore censentes, motu
proprio, et ex certa scientia ac matura
deliberatione nostris, electionem vicarii
generalis ac divisionem provinciarum in
capitulo generali, ut supra, factas, nec
non constitutiones et decreta praeserta
huiusmodi, apostolica auctoritate, tenore
praesentium, approbamus et confirma-
mus, illisque inviolabilis apostolicae fir-
mitatis robur adiuicimus; ac omnes et
singulos, tam iuris quam facti defectus,
si qui desuper quomodolibet intervenerint,
supplenus.

Nunc iste Pon-
tiffex electionem
vicarii genera-
lis, divisionem
provinciarum,
ac decreta praes-
erta omnia
approbat et
confirmat, sup-
pletque defe-
ctus.

§ 41. Et insuper has quatuor provin-
cias, sic, ut praesertur, divisas, in unam
congregationem fratrum Discalceatorum
sancti Augustini nuncupandam et per u-
num illius vicarium generalem, modo et
forma praemissis, regendam et gubernan-
dam, cum omnibus et singulis privilegiis,

Ac praedi-
ctas quatuor
provincias in
unam provin-
ciam sancti Au-
gustini nuncu-
pandam (quae
nuncupanda est
de Discalceato-
ribus) et

facultatibus et indultis eisdem fratribus tam in genere quam in specie, ac aliàs quomodolibet, tam per nos quam per alios quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros concessis, auctoritate et tenore praedictis de novo, quatenus opus sit, erigimus et instituimus.

Privilegia confirmat, ac gratis et indultis aliis fratribus sancti Augustini concessis ipsos gaudere pari modo indulget.

§ 42. Nec non eisdem fratribus Discalceatis, ut omnibus et singulis privilegiis, gratis et indultis, tam spiritualibus quam temporalibus, dummodo sint in usu et non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacri Concilii Tridentini decreti et constitutionibus apostolicis non adversentur, et quibus alii Ordinis sancti Augustini fratres utuntur, potiuntur et gaudent, pari modo uti, potiriet gaudere libere et licite valeant, auctoritate et tenore praedictis concedimus et indulgemus.

Clavulas praeservativas addit.

§ 43. Decernentes, praesentes litteras, validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac congregationi et fratribus praedictis in omnibus et per omnia plenissime suffragari.

Ac ita et non aliter definitur statuit.

§ 44. Sicque ab omnibus censi et ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria auferit.

§ 45. Non obstantibus omnibus illis, quae in dictis litteris concessa sunt non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§ 46. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maio-

rem, sub annulo Piscatoris, die XXXI augusti MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 31 augusti 1622, pontif. an. II.

LXXVIII.

Declaratio et approbatio privilegiorum notarii archiconfraternitatis Charitatis de Urbe circa transmissiones commissariorum in causis extra Urbem, ac registrationem compositionum, liberationum, ac quarumcumque gratiarum a sacra consultâ concessarum¹.

Gregorius Papa XV,
ad futuram rei memoriam.

Exigit creditum nobis desuper apostolicae servitutis officium, ut ad ea, per quae litibus et controversiis inter christifideles quoslibet, praesertim in almâ Urbe nostrâ degentes, vertentibus occurritur, libenter intendamus, ac desuper eiusdem officii partes favorabiliter interponamus, prout conspiciamus salubriter expedire.

Prooemium.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, propositâ aliàs sub die x decembris anni Domini MDCXXI in congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis Status nostri Ecclesiastici praepositorum causâ privilegiorum archiconfraternitatis S. Hieronymi Charitatis nuncupatae de Urbe, inter cetera sub die IX martii praesentis anni decretum fuerit, quod commissarii, sive per litteras patentes congregationis transmissi, teneantur assumere notarium dictae archiconfraternitatis, quodque in posterum non committantur causae alicui tribunali, nisi post transmissionem commissariorum, et viso processu per eos fabricato; et postmodum venerabilis frater noster Octavius episcopus Praenestinus Bandinus et dilectus

Privilegium circa commissiones causarum extra Urbem et assignationes notariorum emanatum per nonnulla decreta.

¹ Approbationem huius confraternitatis, cum aliis constitutionibus ipsius materiam tangentibus, videre poteris in Leon. X Const. XL Illius (in h. n. edit. XLII, tom. v, pag. 739).

filius noster Petrus Paulus tituli Ss. Nerei et Achillei presbyter cardinalis Crescentius nuncupati, a nobis in omnibus controversiis occasione praemissorum ortis et oriundis specialiter deputati, infrascripta decreta ediderint, tenoris subsequentis, videlicet: sanxerunt, quod ad singulos infrascriptos commissarios iam transmissos, amotis notariis aliorum tribunalium quos ipsi secum duxerunt, accedant notarii officii Charitatis, qui apud eos in commissionibus scribant cum perceptione viaticorum et aliorum solitorum emolumentorum a die, quo istae commissiones inceperunt, videlicet: ad Bulgarellum in causâ Saxoferrati vulnerum, in aliâ Britonoriensi exemptionis e manibus curiae, et in tertiâ Assisiensi homicidii de Sorbellis, pro quibus secum duxit iuvenem ex officio Lucae de Carolis auditoris camerae notarii; et ad Colangelum, qui pariter, ducto secum alio iuvene ex officio eiusdem Lucae de Carolis, Beneventum profectus est in causâ Beneventanâ homicidii; praeterea statuerunt, quod nullatenus censeatur illatum aliquod praeiudicium privilegiis Charitatis, circa transmissionem notarii cum commissariis tam per Breve quam per litteras sacrae consultae hactenus expeditis, etiamsi constaret huiusmodi commissarios aliquando secum duxisse alium notarium, quam notarium officii Charitatis:

Aliud privilegium circa gratias Sacrae Consultae concedendas.

§ 2. Insuper decreverunt, quod registrentur in actis notarii Charitatis, iuxta morem consuetum, salviconductus, arresta, compositiones, transactiones, liberationes, et gratiae quaecumque remigantibus, aliisve personis faciendae per sacram consultam cum omnibus scripturis ad praedicta facientibus, nisi tamen causae reorum, quorum occasione praemissa faciendae sunt, reperiantur introductae in tribunali auditoris camerae; aliàs omnia, et singula praemissa per alium notarium rogata et registrata respective nulla sint:

§ 3. Nos, inviolabili decretorum huiusmodi observationi, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, motu proprio, et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, decreta praedicta, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus.

Pontifex modo approbat decreta dictorum privilegiorum.

§ 4. Decernentes, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari;

Iubetque illa observari.

§ 5. Sicque et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Subtala aliter iudicandi potestate.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrarium derogatio.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx septembris MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 20 septembris 1622, pontif. anno I.

Die lunae x octobris MDCXXII huiusmodi Breve apostolicum fuit in camerâ apostolicâ praesentatum et die veneris vigesima primâ eiusdem mensis, referente admodum illustrissimo et reverendissimo D. Federico Cornelio dictae camerae clerico et iudice, citato etiam ad hoc reverendissimo D. Antonio Cicalotto camerae praedictae generali commissario, camera ipsa illud admisit, et in libris eiusdem camerae registrari mandavit, prout per me eiusdem camerae notarium infrascriptum registratum fuit in libro diversorum nuncupato, fol. LU; et in fidem, etc.

Publicatio.

ASTULPHUS DE TARANO.

LXXIX.

*Confirmatio fundationis collegii Anglicani in civitate Ulyssiponensi pro a-lumnis Anglis¹.***Gregorius Papa XV,
ad perpetuam rei memoriam.**

Exordium.

Militantis Ecclesiae regimini divinâ dispensatione, nullo meritorum suffragio, praesidentes, christifidelium quorumlibet votis, iis praesertim, quae ad fidei catholicae propagationem, animarumque salutem pertinere dignoscuntur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Collegium Anglicanum in civitate Ulyssiponensi oritur.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes Benettus cleri Anglicani apud Sedem Apostolicam agens, quod dilectus etiam filius Petrus de Coutinhou Portugallensis, periclitanti apud Anglos fidei catholicae pro suis viribus succurrere cupiens, in civitate Ulyssiponensi seminarium, in quo Anglicanae nationis iuvenes pietate et doctrinâ instituerentur, ut mature iam in patriâ reversi fidei tuendae et propagandae sedulam navarent operam, fundavit, dictoque seminario, pro eius dote ac alumnorum pro tempore existentium sustentatione, redditus annuos usque ad summam quingentorum scutorum auri ascendentes², et pro domibus vel emendis vel extruendis quinque millia scutorum similium assignavit, quibus et plura imposterum in operis huius incrementum additurum se spondet. Immediatum vero regimen huius seminarii penes eundem clerum Anglicanum praedictus fundator esse voluit, ita tamen, ut supremum Lusitaniae inquisitionis tribunal, et ipse demum modernus generalis inquisitor, et eius pro tempore successores, rectori praeficiantur et collegio, qui totius administrationis rationem exigendi ius et potestatem habeant.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.² Edit. Main. habet *ascendere* (A. T.).

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, tam Ioannes quam Petrus praedicti plurimum cupiant fundationem seminarii, ut praefertur factam, apostolicae confirmationis robore communiri: nobis propterea humiliter supplicarunt, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Petitor confirmatione pontificiâ.

Confirmat Gregorius.

§ 3. Nos igitur, Ioannis et Petri praedictorum votis, quantum cum Domino possumus, benigne annuere, illosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innotati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutos fore censentes, supplicationibus huiusmodi inclinati, fundationem dicti seminarii, per dictum Petrum, ut praefertur, factam, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ceterorumque collegiorum privilegia ei concedit.

§ 4. Nec non iisdem seminario, rectori et alumnis pro tempore existentibus, ut omnibus et singulis privilegiis, gratiis et indultis, tam spiritualibus quam temporalibus, quibus alia huiusmodi seminaria, eorumque rectores et alumni utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, pari modo uti, frui, potiri et gaudere libere et licite valeant, concedimus et indulgemus.

Clausulae.

§ 5. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, irritumque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 6. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque et syno-

dalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Iuramentum praestandum ab alumnis.

§ 7. Volumus autem, ut eiusdem seminarii alumni pro tempore existentes, iuramentum de redeundo in Angliam suo tempore, et aliâs per aliorum seminariorum huiusmodi alumnos praestari solitum, praestare omnino teneantur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXII septembris MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 22 septembris 1622, pont. anno II.

LXXX.

Extinctio curae animarum parochialis ecclesiae S. Nicolai in Agone, eiusdemque applicatio parochialibus ecclesiis circumvicinis, ac ipsius ecclesiae cum cameris rectoralibus et universâ suppellectili concessio confraternitati sub invocatione Ss. Nicolai et Catharinae nationis Lotharingiorum.

**Gregorius Episcopus
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Causae huius Constitutionis

Dum ad sacram beati Petri Sedem, inscrutabili superni Patris prudentiâ, in plenitudinem potestatis, meritis licet imparibus, assumpti, mentis nostrae dirigimus aciem erga grata et accepta sinceræ fidei et propensæ devotionis obsequia, quae, inter ceteras universi orbis ad aliam Urbem nostram confluentes et in conspectu nostro degentes nationes, dilecti

filiî Lotharingii, veteris Austrasiae regni genus, in Romanâ curiâ pro illius et Sedis Apostolicae decore iam ab immemorabili fere tempore eximiâ etiam integritate et indefessâ sedulitate praestare consueverunt, dignum, quin potius debitum arbitramur, ut eorum preces, illae praesertim, quae prodire dignoscuntur ex intimo devotionis affectu, quem erga gloriosum Dei confessorem beatum Nicolaum episcopum, Lotharingiae, ut accepimus, et Barris ducatus¹ protectorem et tutelarem, gerunt, apud nos et dictam Sedem ad exauditionis gratiam benigne admittantur, ipsique locum opportunum et cognitum pro eorum confraternitatis et spiritualium exercitiorum commoditatibus in dictâ Urbe, ad instar aliarum nationum in eâ versantium, ex nostrae et eiusdem Sedis munificentia et liberalitate, dictorum obsequiorum intuitu et aliorum meritorum, quibus abunde eos ornatos esse nobis constat, contemplatione consequantur.

Vacante parochiali ecclesia sancti Nicolai in Agone.

§ 1. Cum itaque parochialis ecclesia S. Nicolai in Agone nuncupati de Urbe, quae ab ecclesiâ S. Laurentii in Damaso de dictâ Urbe tamquam eius matrice dependet, et illi immediate subiecta est, cuiusque, dum pro tempore vacat, collatio et omnimoda dispositio ad pro tempore existentem eiusdem S. Laurentii diaconum seu presbyterum cardinalem spectat, et quam quondam Ioannes Baptista Bellobonus ipsius ecclesiae S. Nicolai rector, dum viveret, obtinebat, per obitum ipsius Ioannis Baptistae, qui hodie, seu nuper, in dictâ curiâ diem clausit extremum, vacaverit et vacet ad praesens;

Confratres confraternitatis sub invocatione sanctorum Nicolai et Catharinae nationis Lotharingiae

§ 2. Et, sicut exhibita nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum rectorum et confratrum confraternitatis eiusdem S. Nicolai Lotharingiorum petitio continebat, dicta ecclesia S. Nicolai septuaginta domos seu familias, vel circa,

¹ Edit. Main. legit *ducatu* (A. T.).

dumtaxat sub suâ curâ et parochiâ habeat, et ad exercitium curae animarum dilectorum filiorum illius parochianorum et officiorum ac onerum parochialium valde angusta et obscura existat, et in actu illius visitationis praeteritis annis factae pro tali habita et relata fuerit, dictique parochiani, qui numerum quadringentorum et nonaginta, vel circa, non excedunt, pro missis et aliis divinis officiis audiendis, passim ad alias vicinas ecclesias accedere consueverint, et proinde expediat ipsam animarum curam inde ad aliquam seu aliquas ex vicinis commodioribus parochialibus ecclesiis transferre, et dictam ecclesiam S. Nicolai alicui congregationi seu confraternitati, cuius curâ in decenti statu construatur, et divinus in eâ cultus manuteneatur, concedere; a longo tempore vero quamplurimi honestae conditionis viri, ex Lotharingiae et Barri ducibus oriundi, in praedictâ curiâ cum multâ tum fidei et probitatis tum etiam pietatis ac propensae erga Sedem praedictam devotionis laude versati fuerint, et eorum multi diversis datariae et cancellariae apostolicae muneribus et officiis secundae peritiae, fidelitatis et integritatis famâ praefuerint, continuoque et etiam nunc in ipsâ curiâ non pauci ex dictis ducibus reperiantur, qui, antecessorum suorum vestigiis sedulo insistentes, parem cum eis laudem promereri indefessi animi et corporis studio felici aemulatione contendunt; et qui praecesserunt, perpetuum pietatis et religionis sui monumentum posteris relinquere volentes, unam utriusque sexus christifidelium ex eiusdem ducibus oriundorum confraternitatem sub invocatione Ss. Nicolai et Catharinae, in cappellâ eiusdem S. Nicolai in ecclesiâ S. Ludovici nationis Gallicanae de eadem Urbe sitâ, apostolicâ auctoritate erigi et institui obtinuerint, et confratres ipsius confraternitatis pro

1 Edit. Main. legit *promoveri* (R. T.).

tempore existentes, inter alia pietatis opera per eos exerceri solita, pauperes puellas dotare, et egenos ad dictam Urbem ex eiusdem ducibus pro tempore accedentes eleemosynis iuvare, dictamque cappellam, quae marmoreis lapidibus et picturis insignibus eleganter ornata, ac cruce et candelabris argenteis, aliâque suppellectili sacrâ abunde instructa est, per duos cappellanos, constituto eis menstruo salario competenti, in divinis deserviri facere consueverint; aliquem vero locum nec in dictâ ecclesiâ S. Ludovici, illiusque sacristiâ et aedificiis, nec alibi habeant, in quo pro negotiis dictae confraternitatis pertractandis congregari possint, et ex hoc non leve incommodum experiantur; rectores autem et confratres praedicti, speciali devotionis affectu erga ipsum S. Nicolaum, quem uti tutelarem patronum omnis Lotharingiae provincia insigni venerationis cultu prosequitur, permoti, dictam ecclesiam S. Nicolai, praecedente translatione curae animarum huiusmodi, confraternitati praedictae concedi summopere desiderant; et ex hoc dictae confraternitatis commodis, et ipsius ecclesiae S. Nicolai manutentioni et ornatui, divinique cultus in eâ augmento, opportunâ ratione consultum futurum sit;

§ 3. Et venerabilis frater noster Alexander episcopus Albanensis cardinalis Montaltus nuncupatus, et S. R. E. vicecancellarius, negotio ipso prius de eius mandato mature et prudenter discusso, ad translationem curae animarum et concessionem ecclesiae S. Nicolai huiusmodi utiliter deveniri posse iudicaverit, illisque ipse (dummodo tamen bona et proprietates, ac fructus, redditus, proventus, iura, obventiones et emolumenta universa eiusdem ecclesiae S. Nicolai duobus canonicalibus et totidem praebendis nuper in dictâ ecclesiâ sancti Laurentii apostolicâ auctoritate erectis,

1 Edit. Main. legit *dictaque cappella* (R. T.).

Eam sibi concedi desiderant.

Negotio prudenter discusso a cardinali vice cancellario, dictam ecclesiam concedendam censuit applicatis tamen prius ipsius emolumentis duobus praebendis nuper in ecclesia sancti Laurentii erectis.

ut infra, applicentur) consentire proposuerit; quare pro parte rectorum et confratrum huiusmodi (asserentium, fructus, redditus et proventus dictae ecclesiae S. Nicolai centum et quinquaginta ducatorum auri de camera, secundum comunem aestimationem, valorem annum non excedere) nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur:

Nunc vero Pontifex ab ecclesia sancti Nicolai curam animarum aliisque onera et officia parochialia omnia abdicat.

§ 4. Nos igitur (qui dudum inter alia voluimus, quod petentes beneficia ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum valorem, secundum aestimationem praedictam, etiam beneficii, cui aliud uniri petetur, alioquin unio huiusmodi non valeret, et semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, idemque observaretur in quibusvis applicationibus de quibusvis fructibus et bonis ecclesiasticis; quique divini cultus ac piorum operum studio incumbendum propagationem et incrementum praesertim in almâ Urbe nostrâ vigere sinceris exoptamus affectibus), ipsos rectores ac confraternitatis huiusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinatis, ex nunc a dictâ ecclesiâ S. Nicolai (sive praemisso, sive alio quovis modo, aut ex alterius cuiuscumque personâ, seu per liberam resignationem dicti Ioannis Baptistae vel cuiusvis alterius de illâ in dictâ curiâ vel extra eam etiam coram notario publico et testibus sponte factam, aut constitutionem felicitis recordationis Ioannis Papae XII¹ praede-

1 Aliâs puto legi XXII (R. T.).

cessoris nostri, quae incipit *Execrabilis*, vel assecutionem alterius beneficii ecclesiastici quavis auctoritate collati, vacet, etiamsi tanto tempore vacaverit, quod eius collatio iuxta Lateranensis statuta concilii sit ad Sedem praedictam legitime devoluta, ipsaque ecclesia S. Nicolai dispositioni apostolicae specialiter vel generaliter reservata existat, et super eâ inter aliquos, cuius statum praesentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa) omnimodam curam animarum parochianorum huiusmodi, ac officia et onera parochialia illi quomodolibet incumbentia, illorumque ius et exercitium universum, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo abdicamus:

§ 5. Sicque abdicata ad aliquam seu aliquas parochiales ecclesias circumvicinas, arbitrio dicti Alexandri episcopi et cardinalis (ita quod parochiani ipsius ecclesiae S. Nicolai nunc et pro tempore existentes deinceps in perpetuum ad ecclesiam, seu ecclesias, ad quam seu quas illos transferri contigerit, tamquam propriam seu proprias eorum parochialem ecclesiam seu parochiales ecclesias pro missis et aliis divinis officiis audiendis ac sacramentis ecclesiasticis percipiendis tamquam veri, certi et indubitati eius seu earum parochiani accedere, et ad curam animarum in ecclesiâ seu ecclesiis, ad quam seu quas translati fuerint huiusmodi, canonice deputatum seu deputatos rectorem seu rectores pro tempore uti verum et proprium parochum seu veros et proprios parochos recognoscere et observare, ac illi seu illis debitam obedientiam et reverentiam exhibere, ac iura parochialia et consueta praestare debeant et teneantur), dictâ auctoritate apostolicâ etiam perpetuo transferimus:

§ 6. Et in ipsâ ecclesiâ S. Nicolai nomen, titulum et denominationem ac essentiam parochialis ecclesiae, illiusque rectoris,

1 Edit. Main. legit *est* (R. T.).

Eamque ad alias parochiales ecclesias arbitrio dicti cardinalis cum suis iuribus transfert.

Ac denominationem et titulum parochialem dictae ecclesiae supprimat.

similiter perpetuo supprimimus et extinguimus:

Ipsam vero ecclesiam sic liberam cum ceteris rectoralibus, aliisque suppellectilibus, assignat dictae confraternitati.

§ 7. Ipsam vero ecclesiam S. Nicolai ab omni cura, officiis, oneribus parochialibus liberam et exemptam, et de cetero non collativam effectam, illiusque cameras rectorales super ea constructas (ex quibus, si locarentur, decem ducati auri de camera similes, vel circa, ut etiam accepimus, annuatim perciperentur), cum Sanctorum et quibusvis aliis reliquiis, ac omnibus et singulis paramentis et ornamentis, calicibus, crucibus, candelabris, campanis, libris, vasis, universaque alia suppellectili, tam sacra quam profana, etiam ex auro et argento, ac aliis rebus quibuscumque in dicta ecclesia S. Nicolai ad praesens existentibus et ad illius usum comparatis, praedictae confraternitati [ita quod liceat ipsius rectoribus et confratribus, nunc et pro tempore existentibus, corporalem et actualem ecclesiae S. Nicolai ac camera- rum praedictarum possessionem per se, vel alium, seu alios, eorum ac dictae confraternitatis nomine, propria auctoritate apprehendere et apprehensam perpetuo retinere;

Eique a presbyteris idoneis, ab ipsa ponendis, deserviri facere.

§ 8. Dictaeque ecclesiae S. Nicolai in divinis per presbyteros idoneos, a rectoribus et confratribus praedictis nunc et pro tempore existentibus ponendos, et pro libero et absoluto eorum arbitrio amovendos, deserviri facere;

Nec non dilatare et in aliam formam reducere, uti possint, indulget.

§ 9. Illamque, quotiescumque et quomodocumque illis benevisum fuerit, dilatare et ampliare, immutare, ac etiam in aliam formam reducere

Quotannis rectorum unum quatuor librarum in festo sancti Laurentii dicto cardinali in signum recognitionis solvoro obligat.

§ 10. (Ipsi tamen rectores et confratres, singulis annis in perpetuum, cereum unicum cerae albae ponderis quatuor librarum die festo S. Laurentii dicto Alexandro et pro tempore existenti eiusdem ecclesiae S. Laurentii diacono seu presbytero cardinali in signum recognitionis tradere teneantur), dilecti filii nostri moderni et pro

tempore existentis Urbis praedictae vicarii aut cuiuscumque alterius licentia desuper minime requisita] eiusdem Alexandri episcopi et cardinalis expresso, dilecti vero filii moderni rectoris seu dilectorum filiorum modernorum rectorum ecclesiae seu ecclesiarum, ad quam seu ad quas curam animarum huiusmodi transferri contigerit, ad hoc accedente consensu, auctoritate et tenore praemissis, itidem perpetuo concedimus et assignamus.

Ex proventu parochiali exinctae duos canonicatus in ecclesia S. Laurentii in Damaso erigit et dotat.

§ 11. Postremo dictis duobus canonicatibus et duabus praebendis, noviter in dicta ecclesia S. Laurentii ex fructibus, redditibus et proventibus olim parochialis ecclesiae S. Caeciliae in Monte Iordano de eadem Urbe, dictaque apostolica auctoritate erectis (pro usu et augmento distributionum quotidianarum inter dictos duos canonicatus et praebendas noviter erectas suo tempore obtinentes, ac horis canonicis, aliisque divinis officiis in dicta ecclesia S. Laurentii suis loco et tempore interessentes, aequis portionibus et ratis dividendarum, ita quod uno eorum absente, et non interessente, eius portio, et rata alteri praesenti et interessenti tantum accrescat et accrescere eo ipso censeatur) omnia et singula dictae ecclesiae S. Nicolai, et illi annexorum quorumcumque, proprietates, praedia, domos, apothecas, canones, census, rationes, aliaque bona et iura universa, in quibusvis rebus consistentia et undecumque provenientia, ac quomodolibet et quovis nomine nuncupata (cameris tamen et bonis mobilibus, aliisque sic, ut praemittitur, dictae confraternitati concessis, tantummodo exceptis, quae sub huiusmodi applicatione et appropriatione comprehendi, aut venire non debeant, neque etiam censeantur), praevia illorum, quatenus opus sit, ab eadem ecclesia S. Nicolai opportunam dismembrationem et separationem (ita quod liceat dictos

1 Pro itidem edit. Main. legit ut idem (R. T.).

duos canonicatus et praebendas pro tempore obtinentibus, et eorum cuilibet, per se ipsos, seu eorum alterum, eorum ac dictorum canonicatum et praebendarum noviter rectorum nominibus, corporalem, realem et actualem illorum omnium possessionem, cuiusvis licentia etiam desuper minime requisita, propria auctoritate libere apprehendere, et apprehensam perpetuo retinere; fructus quoque, redditus et proventus, iura, obventiones, et emolumenta quaecumque, exinde quomodolibet provenientia, percipere, exigere, levare, recuperare, locare, dislocare, arrendare et administrare), eisdem auctoritate et tenore pariter et perpetuo ex nunc applicamus et appropriamus.

Clausulas praeservativas apponit.

§ 12. Decernentes praesentes litteras (etiam ex eo quod quicumque in praemissis interesse habentes, aut habere praetendentes, illis non consenserint, ad eaque vocati, et causae, propter quas illa fiant, vel facta sint, coram praedicto vicario Urbis, vel alias examinatae, verificatae et iustificatae non fuerint, seu alias ex quocumque alio capite vel causa quantumvis legitima vel iuridica de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, vel invalidari, seu in ius vel controversiam vocari, aut ad viam et terminos iuris reduci, seu adversus illas quodcumque iuris, gratiae vel facti remedium impetrari aut concedi nullatenus posse, sed illas semper et perpetuo validas et efficaces esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, neque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per nos, et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque praedictam, sub quibuscumque verborum expressionibus et formis, ac cum

quibusvis clausulis et decretis pro tempore quomodolibet factis, comprehendi vel confundi, sed ab illis semper excipi, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo et sub quacumque posteriori data per rectores et confratres dictae confraternitatis pro tempore existentes quomodocumque eligenda, concessas esse et fore;

Aliter iudicandi facultatem tollit.

§ 13. Sicque per quoscumque iudices ordinarios, commissarios et delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos et vicelegatos, dictaeque Sedis nuncios, iudicari et definiri debere; irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Exequutores huius Constitutionis deputat.

§ 14. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Ostiensi et Portuensi episcopis, ac dilecto filio causarum curiae camerae apostolicae generali auditori, per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc et pro parte existentium rectorum et confratrum dictae confraternitatis seu alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem praesentes litteras et in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos nunc spectat et spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari; ipsosque rectores et confratres ecclesiae S. Nicolai, ac illius cameris rectoralibus, necnon omnibus et singulis paramentis et ornamentis, calicibus, crucibus, candelabris, campanis, libris, vasis, universaque alia suppellectili tam sacra quam profana

LXXXI.

eidem confraternitati concessis; dictos duos vero canonicatus et praebendas pro tempore obtinentes, omnibus et singulis fructibus, redditibus, proventibus, iuribus, obventionibus et emolumentis universis, ac aliis eidem duobus canonicatibus et praebendis, ut praefertur, applicatis praedictis, pacifice frui et gaudere; non permittentes eos seu eorum quemlibet desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari; contradictores auctoritate nostrâ praedictâ, appellatione postpositâ, compescendo, ac, legitimis super his habendis servatis processibus, illos sententias, censuras et poenas huiusmodi incurrisse, servatâ formâ Concilii Tridentini, declarando, illosque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio.

Contraria tollit.

§ 15. Non obstantibus priori voluntate nostrâ praedictâ, ac piae memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, necnon quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictae Urbis (iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Sanctionem poenalem addit.

§ 16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, abdicationis, translationis, suppressionis, extinctionis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, decreti et mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Tusculi, anno Incarnationis Dominicae MDCXXII, tertio nonas octobris, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 5 octobris 1622, pontif. an. II.

1 Edit. Main. legit *servandis* (R. T.).

*Committitur nuncio apostolico Neapoli et vicegubernatori civitatis Beneventanae, ut procedant contra bonorum detentores monasterii abbatis nuncupatae S. Mariae de Ferrara, sancti Benedicti vel alterius Ordinis, Beneventanae, vel Theanensis, aut nullius dioecesis*¹.

Dilectis filiis, nostro et Sedi Apostolicae in regno Neapolis nuncio, et civitatis nostrae Beneventanae vicegubernatori, nunc et pro tempore existentibus,

Gregorius Papa XV.

**Dilecti filii,
salutem et apostolicam benedictionem.**

§ 1. Cum, sicut dilectus filius noster Ludovicus tituli S. Mariae Transpontinae presbyter cardinalis Ludovisius nuncupatus, noster secundum carnem ex fratre germano nepos, nobis nuper exposuit, multa bona et territoria, ad monasterium abbatiam nuncupatum S. Mariae de Ferrara, sancti Benedicti seu alterius Ordinis Beneventanae seu Theanensis aut nullius dioecesis, quod dictus Ludovicus cardinalis in commendam ad sui vitam ex concessione et dispensatione apostolicâ obtinet, spectantia, a diversis personis, etiam in dignitate ecclesiasticâ constitutis, et nonnullis ecclesiis indebite occupata retineantur, etiamsi illa ad dictum monasterium ex diversis capitibus et respectibus devoluta sint:

Commissionis causae.

§ 2. Nos, eiusdem monasterii utilitati et commodis, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, vobis et vestrum cuilibet in solidum per praesentes committimus et mandamus, ut contra eorumdem bonorum detentores et occupatores, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis et conditionis existentes, etiamsi ecclesiae, monasteria et alia loca pia fuerint,

Commissio de qua in rubrica.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

summarie, simpliciter et de plano sine strepitu et figurâ iudicii, manu regiâ ac solâ facti veritate inspectâ, omnique et quacumque reclamazione et recursu remotis, procedatis.

Facultatis concessio.

§ 3. Cum facultate alios quoscumque, etiam in dignitate ecclesiasticâ constitutos, ad praemissa subdelegandi, quoscumque quavis auctoritate fungentes citandi, et, sub poenis arbitrio vestro moderandis et applicandis, inhibendi etiam per edictum publicum, constito, quantum vobis sufficere videbitur, de non tuto accessu, aliaque omnia et singula in praemissis et circa ea necessaria et opportuna (etiamsi talia sint, vel fuerint, quae magis specialem, specificam et expressam requirerent mentionem) faciendi, dicendi, gerendi et exequendi.

§ 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunque.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die VII octobris MDCXXII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 7 octobris 1622, pontif. an. II.

LXXXII.

*Confirmatio decretorum a rege catholico latorum circa exclusionem mercatorum et aliorum ab habitu militiarum de Spatha, Calatrava et Alcantara*¹.

**Gregorius Papa XV,
ad futuram rei memoriam.**

Statutis huiusmodi militiarum cavetur quominus qui nobiles non sunt, in eis admittantur.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus, Militiarum

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

S. Iacobi de Spatha, Calatrava et Alcantara perpetuus administrator apostolicâ auctoritate deputatus, quod in recipiendis ad habitum fratrum militum dictae Militiae S. Iacobi de Spatha iis, qui seu quorum genitores et avi mercaturam exercuerunt, quodam eiusdem Militiae stabilimento capite v, tit. I caveatur expresse, ne dictae Militiae S. Iacobi habitus illi tradi aut exhiberi possit, qui mercator aut argentarius fuerit, vel officium vile aut mechanicum exeruerit, aut eorum, qui alterutrum officiorum huiusmodi exeruerint, natus existat, etiamsi se nobilem *hyodalgo* vulgo nuncupatum esse probet, cum declaratione, quod mercator ad hunc effectum intelligatur is, qui apothecam cuiusvis generis mercium, in eâ per se ipsum aut ministros suos residendo, habuerit, argentarius autem, qui banchum publicum tenuerit, et ex professo pecunias per se aut suos deputatos ad cambium dederit: et quia nonnulli de Calatrava et Alcantara Militiarum praedictarum fratres earundem Militiarum stabilimenta materiam huiusmodi tractantia, ex eo quod illâ simili declaratione carent, rigidiori sensu interpretantur: quum titulo VI, cap. I statutorum Militiae praedictae de Calatrava caveatur, ne quis ad habitum per eiusdem Militiae de Calatrava fratres milites gestari solitum admittatur, qui vel cuius genitor aut avus cuiusvis generis mercium mercaturam per se ipsos seu ministros suos exeruerit, sive aurifex, vel pictor, aut argentarius fuerit, qui banchum publicum tenuerit, et ex professo pecunias per se aut suos deputatos ad cambium dederit; titulo vero XIII capitis primi stabilimentorum dictae militiae de Alcantara prohibetur, quemquam inter fratres milites dictae Militiae recipi, qui nobilis, ut praefertur, non sit iuxta modum et formam regnorum Hispaniarum, qui a Mauris conversis, haereticis, aut hebraeis, et ignobilibus, vel iis